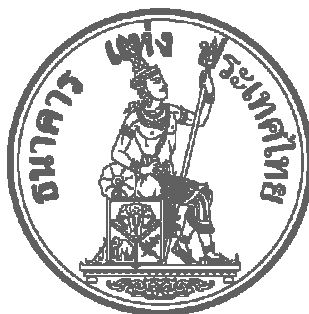

คู่มือการจัดทำแบบรายงาน
แบบรายงานการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ Basel II
สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี SA และวิธี SSA

ตุลาคม 2550
(ฉบับปรับปรุง กุมภาพันธ์ 2551)

จัดทำโดย
ทีม Basel 2
ฝ่ายนโยบายความเสี่ยง
สาขานโยบายสถาบันการเงิน
โทร. 0-2283-5874, 0-2283-5311, 0-2283-5877, 0-2283-6851
โทรสาร 0-2283-5983
E-mail : basel2@bot.or.th

สารบัญ

ตารางที่		หน้า
	ก. คำอธิบายทั่วไป	1
	ข. โครงสร้างของแบบรายงาน	3
	ค. ประเภทของฐานะ	4
	ง. บัญชีเพื่อการธนาคารและบัญชีเพื่อการค้า	6
	จ. การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลสำหรับรายการอนุพันธ์ทางการเงิน	7
	ฉ. รายละเอียดการรายงานข้อมูลของแต่ละตาราง	8
	<u>ส่วนที่ 1: รายละเอียดตารางที่ 1-4</u>	
1	ข้อมูลทั่วไป	8
2	อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงด้านต่างๆ	9
3	องค์ประกอบของเงินกองทุน	9
4	สรุปสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทแยกตามวิธีการคำนวณ	13
	<u>ส่วนที่ 2: รายละเอียดตารางที่ 5-18</u>	
	ก) คำอธิบายทั่วไป	15
	ข) คำจำกัดความ	16
	ค) วิธีการรายงานข้อมูลและรายละเอียดของการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit risk mitigation: CRM)	20
	ง) หลักเกณฑ์ในการรายงานข้อมูล CRM ในตารางที่ 5-13 และตารางที่ 15	24
	จ) หลักเกณฑ์ในการรายงานข้อมูล CRM ในตารางที่ 14	27
	ฉ) หลักเกณฑ์การรายงานธุรกรรม Repo-style transaction สำหรับ สง. ที่ใช้วิธีหักกลบหนี้ภายใต้สัญญาหักกลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) ในการคำนวณเงินกองทุน	28
	สินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิต:	
5	- ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง	29
6	- ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs)	31
7	- ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs)	32
8	- ลูกหนี้สถาบันการเงิน	34
9	- ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์	35
10	- ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน	35
11	- ลูกหนี้รายย่อย	38
12	- สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย	39
13	- สินทรัพย์อื่น	39
14	- ลูกหนี้ด้อยคุณภาพ	41
15	- ธุรกรรม First-to-default credit derivatives และ Securitisation	43

ตารางที่		หน้า
16	รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่รายการ OTC Derivatives	44
17	รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยวิธี Original Exposure แยกตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงินและอายุสัญญา	46
18	รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยวิธี Current Exposure แยกตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงินและอายุสัญญา <u>ส่วนที่ 3: รายละเอียดตารางที่ 19</u>	47
19	สินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด <u>ส่วนที่ 4: รายละเอียดตารางที่ 20-22</u> สินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ	51
20	Basic Indicator Approach: BIA	54
21	Standardised Approach :SA-OR	57
22	Alternative Standardised Approach :ASA	61

คู่มือการจัดทำแบบรายงาน

แบบรายงานการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ Basel II

สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี SA (หรือสำหรับฐานะที่ไม่มีนัยสำคัญของ สง. ที่ใช้วิธี IRB) และวิธี SSA

ก. คำอธิบายทั่วไป

แบบรายงานนี้เป็นแบบรายงานสรุปการดำรงเงินกองทุนและการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงประเภทต่างๆ ได้แก่ ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านตลาด และความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ โดยสถาบันการเงิน (สง.) ที่ใช้วิธี SA และวิธี SSA ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำหนดไว้ในหนังสือเวียนเลขที่ ธปท.ผนส.(22)ว.421/2549 เรื่อง นำส่งร่างหลักเกณฑ์การกำกับดูแลเงินกองทุนตาม Basel II หลักการที่ 1 เรื่อง หลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำ (Final Draft) ลงวันที่ 27 มีนาคม 2549 (ร่างหลักเกณฑ์ Final Draft) หรือที่ ธปท. จะออกในรูปประกาศ ธปท. ต่อไป ทั้งนี้ สง.ต้องเก็บรายละเอียดเอกสารประกอบการคำนวณไว้ที่ สง. พร้อมทั้งจัดให้มีร่องรอยการตรวจสอบเพื่อผู้ตรวจสอบของ ธปท. ด้วย

รายงานที่ต้องยื่นต่อ ธปท.

สง. ต้องจัดทำข้อมูลตามแบบรายงานการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ Basel II เป็นชุดรวมทุกสำนักงาน ในระดับราย สง. (Solo basis) สำหรับวันสิ้นเดือนตามระยะเวลาที่ ธปท. กำหนดโดยแสดงยอดจำแนกตามวิธีที่ใช้ในการคำนวณเงินกองทุน

รูปแบบการรายงาน

1. ช่วงการทดลองคำนวณเงินกองทุน (Parallel calculation) ให้ สง. จัดทำแบบรายงานในรูป Excel File ตามแบบที่ ธปท. กำหนด โดยสามารถ Download Template File ได้จาก Website ของ ธปท. (www.bot.or.th) ภายใต้หัวข้อโครงการพัฒนาระบบบริหารข้อมูล, เอกสารโครงการ (รวมแบบการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศ), แบบรายงานการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ Basel II, แบบรายงาน SA หรือที่ Link: http://www.bot.or.th/bothomepage/databank/Financial_Institutions/DMS/report.htm

2. ช่วงการดำรงเงินกองทุนจริง ให้ สง. จัดทำแบบรายงานในรูป Data set ตามแบบที่ ธปท. จะกำหนดต่อไป

ความถี่ของการรายงานและวิธีการจัดส่ง

1. ช่วงการทดลองคำนวณเงินกองทุน (Parallel Calculation) ให้ สง. จัดทำแบบรายงานเป็นประจำทุกไตรมาส กล่าวคือ

- วิธี SA และวิธี SSA เริ่มจัดทำตั้งแต่สิ้นไตรมาสที่ 4 ปี 2550 ถึงสิ้นไตรมาสที่ 3 ปี 2551

ให้ สง. จัดส่งแบบรายงานให้ ธปท. ภายในสิ้นเดือนถัดจากวันสิ้นไตรมาสที่ต้องรายงาน หากวันสิ้นเดือนของเดือนถัดไปตรงกับวันหยุดให้นำส่งข้อมูลภายในวันทำการสุดท้ายของเดือนนั้น โดยแบบรายงานงวดแรก ให้รายงานข้อมูล ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2550 และจัดส่งให้แก่ ธปท. ภายในสิ้นเดือนมกราคม 2551

ทั้งนี้ ให้ สง. ส่งข้อมูลผ่านทาง DMS Data Acquisition โดยใช้ช่องทาง Extranet (<https://webserv>) เลือกเมนู Submit File , เลือกหัวเรื่องชื่อ Basel II Risk-weighted Asset Return , เลือกรายการ Standardised Approach (SA) เพื่อจัดส่งข้อมูลเป็น Excel File

2. ช่วงการดำรงเงินกองทุนจริง ให้ สง. จัดทำแบบรายงานเป็นประจำทุกเดือน กล่าวคือ

- วิธี SA เริ่มจัดทำตั้งแต่สิ้นเดือน ธันวาคม 2551 เป็นต้นไป

ให้ สง. จัดส่งแบบรายงานให้ ธปท. ภายใน 21 วันนับจากวันสิ้นเดือนที่ต้องรายงาน หากวันดังกล่าวตรงกับวันหยุดให้นำส่งข้อมูลภายในวันทำการถัดไป โดย ธปท. จะแจ้งวิธีการจัดส่งข้อมูลในรูปแบบ Data Set ให้ สง. ทราบต่อไป

การตั้งชื่อไฟล์

การจัดส่งแบบรายงานในรูปแบบ Excel file นั้น ให้ สง. กำหนดชื่อไฟล์ (File) ดังนี้

QPPDXXX_YYYYMMDD_SAC.xls

1 2 3 <----4----> 5 6

- 1) **Q** เป็นค่าคงที่ หมายถึง ข้อมูลที่จัดส่งเป็นรายไตรมาส
- 2) **PPD** เป็นค่าคงที่ หมายถึง Prudential Policy Department
- 3) **XXX** เป็นรหัสของธนาคารผู้ส่งข้อมูล (Bank code) เช่น ธนาคารกรุงเทพ มีค่าเป็น 002
- 4) **YYYYMMDD** หมายถึง ปี ค.ศ. (YYYY) เดือน (MM) และวันที่ (DD) ของข้อมูลที่ใช้จัดทำแบบรายงาน เช่น ข้อมูลที่ใช้จัดทำแบบรายงานคือ วันที่ 31 ธ.ค. 2550 ให้รายงานด้วย 20071231 เป็นต้น

5) **SAC** เป็นค่าคงที่ หมายถึง แบบรายงานของ สง. ที่ใช้วิธี SA หรือวิธี SSA

6) **xls** เป็นค่าคงที่ หมายถึงนามสกุลของรูปแบบไฟล์ที่จัดส่งอยู่ในรูป Excel file

รูปแบบ Cell ของแบบรายงานใน Excel file

- Cell สีขาว เป็น Cell ที่ สง. ต้องกรอกข้อมูล
- Cell สีเหลือง เป็น Cell ที่ใช้ข้อมูลจาก Cell อื่นหรือตารางอื่นในการคำนวณ ซึ่ง ธปท.

กำหนดสูตรการคำนวณไว้ให้แล้ว

- Cell สีมพูเป็น Cell ที่ ธปท. กำหนดค่าคงที่ไว้ให้ เช่น น้ำหนักความเสี่ยง และค่า Credit conversion factor (CCF) เป็นต้น

- Cell สีเทา เป็น Cell ที่ สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูล

อัตราแลกเปลี่ยน

ให้ สง. ใช้อัตราแลกเปลี่ยนของวันสิ้นเดือนที่จัดทำแบบรายงาน โดยให้ปฏิบัติ ดังนี้

กรณีการแปลงเงินสกุลต่างประเทศทุกสกุลให้เป็นสกุลเงินบาท ให้ใช้อัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราซื้อถัวเฉลี่ยทางโทรเลข (Average buying rates-Telex Transfer) และอัตราขายถัวเฉลี่ย (Average selling rates) ที่เผยแพร่ใน Website ของ ธปท. (www.bot.or.th) อย่างไรก็ดี หากไม่มีข้อมูลสำหรับสกุลเงินดังกล่าว ให้ สง. ใช้อัตราแลกเปลี่ยนไขว้ (Cross rate) ซึ่งเป็นอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินอื่นเทียบกับสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. ที่ฝ่ายบริหารข้อมูล ธปท. จัดส่งให้ สง. ทาง E-mail ทุกเช้าวันทำการถัดไป แล้วแปลงค่าเป็นสกุลเงินบาทด้วยอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยระหว่างอัตราซื้อถัวเฉลี่ยทางโทรเลข และอัตราขายถัวเฉลี่ยที่เผยแพร่ใน Website ของ ธปท.

การติดต่อสอบถาม

1. สอบถามเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อมูลตามแบบรายงานนี้ ได้ที่ทีม Basel 2 ฝ่ายนโยบายความเสี่ยง สายนโยบายสถาบันการเงิน ธปท. โทร. 0-2283-5311, 0-2283-6851 (วิธี SA) และ 0-2283-5877 (ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ) หรือที่ E-mail address: basel2@bot.or.th

2. สอบถามเกี่ยวกับการจัดส่งข้อมูลตามแบบรายงานนี้ ได้ที่ ทีมสนับสนุนระบบการบริหารข้อมูล ฝ่ายบริหารข้อมูล ธปท. โทร. 02-283-5120, 0-2356-7422 หรือที่ E-mail address : DMS_Admin@bot.or.th

ข. โครงสร้างของแบบรายงาน

แบบรายงานสำหรับ สง. ที่ใช้วิธี SA (หรือสำหรับฐานะที่ไม่มีนัยสำคัญของ สง. ที่ใช้วิธี IRB) และวิธี SSA มีตารางประกอบทั้งสิ้น 22 ตาราง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 ส่วน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยตารางที่ 1-4 ซึ่งเป็นตารางสรุปข้อมูลทั่วไป อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง องค์ประกอบของเงินกองทุน และสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท

ส่วนที่ 2 ประกอบด้วยตารางที่ 5-18 ซึ่งเป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับสินทรัพย์และรายการนอกสมดุลทุกรายการของ สง. แยกตามประเภทและคุณภาพของสินทรัพย์ รวมถึงข้อมูลประกอบ ดังนี้

- ตารางที่ 5-13 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ได้จัดเป็นสินทรัพย์ค้ำประกันคุณภาพของ สก. โดยแบ่งตามประเภทสินทรัพย์เป็น 9 ประเภท ได้แก่

1. ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง
2. ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs)
3. ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs)
4. ลูกหนี้สถาบันการเงิน
5. ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์
6. ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน
7. ลูกหนี้รายย่อย
8. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย
9. สินทรัพย์อื่น

- ตารางที่ 14 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับสินทรัพย์ทั้ง 9 ประเภทข้างต้นที่จัดเป็นสินทรัพย์ค้ำประกันคุณภาพของ สก.

- ตารางที่ 15 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับผู้ขายประกันความเสี่ยงด้านเครดิตประเภท First-to-default credit derivatives และธุรกรรม Securitisation ของ สก.

- ตารางที่ 16 เป็นตารางแสดงรายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่รายการ OTC Derivatives ตารางที่ 17-18 เป็นตารางแสดงรายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณหาสินทรัพย์เสี่ยงตามวิธี Original Exposure และวิธี Current Exposure ตามลำดับ สำหรับรายการทั้งที่อยู่ในตลาด Exchange เช่น TFEX, AFET เป็นต้น และนอกตลาด (OTC Derivative)

ส่วนที่ 3 ประกอบด้วยตารางที่ 19 ซึ่งเป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด

ส่วนที่ 4 ประกอบด้วยตารางที่ 20-22 ซึ่งเป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณโดยวิธี BIA วิธี SA-OR และวิธี ASA โดยให้ สก. รายงานเฉพาะตารางตามวิธีที่ สก. เลือกใช้ในการดำรงเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ก. ประเภทของฐานะ (Exposure types)

สินทรัพย์หรือลูกหนี้แต่ละประเภทตามตารางที่ 5-15 แบ่งประเภทของฐานะ (Exposure types) ออกเป็น 2 ประเภทหลัก ดังนี้

1. รายการสินทรัพย์ในงบดุล หมายถึง รายการสินทรัพย์ทุกประเภทในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking Book) ที่อยู่ในงบดุลของ สง.¹ รวมทั้งธุรกรรม Repo-style transaction ในบัญชีเพื่อการค้าที่อยู่ในงบดุลของ สง. ได้แก่ ธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืน (Reverse repo) และธุรกรรมยืมหลักทรัพย์โดยให้หลักประกันเป็นเงินสด (Securities borrowing)

2. รายการนอกงบดุล หมายถึง ภาระผูกพันทุกประเภทที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking Book) รวมทั้งภาระผูกพันที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้าของ สง. เฉพาะประเภท Repo-style Transactions และ OTC Derivatives ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 Undrawn (Uncommitted and Committed) line หมายถึง วงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้เบิกใช้ที่ สง. ให้ไว้แก่ลูกหนี้ ซึ่งแบ่งเป็นวงเงินที่ สง. สามารถยกเลิกโดยไม่มีเงื่อนไขหรือยกเลิกได้ทันทีเมื่อลูกหนี้มีคุณภาพเครดิตที่เสื่อมลง (Uncommitted) และวงเงินที่ไม่สามารถยกเลิกได้ (Committed) โดยแบ่งเป็นอายุสัญญาไม่เกิน 1 ปีและอายุสัญญาเกินกว่า 1 ปี

2.2 Repo-style transactions หมายถึง ภาระผูกพันตามสัญญาของธุรกรรมการยืมหลักทรัพย์ โดยให้หลักประกันเป็นตราสารอื่นที่ไม่ใช่เงินสด (Securities borrowing) และธุรกรรมการให้ยืมหลักทรัพย์โดยได้รับหลักประกันเป็นตราสารอื่นหรือเงินสด (Securities lending) และธุรกรรมขายโดยมีสัญญาจะซื้อคืน (Repo)

2.3 OTC derivatives หมายถึง รายการสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด

2.4 Other off-balance sheet หมายถึง รายการนอกงบดุลอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่รายการตามข้อ 2.1-2.3 เช่น การค้ำประกันการกู้ยืมเงิน การอวัลด์ตัวเงิน การสลักหลังตัวเงินแบบผู้รับสลักหลังมีสิทธิไล่เบี้ย (with recourse) การประกันการจำหน่ายตราสารหรือหลักทรัพย์ เป็นต้น

ทั้งนี้ สำหรับสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินที่ สง. ทำผ่านศูนย์ซื้อขายล่วงหน้าที่มีระบบ Mark to Market และมีการเรียกและชำระมาร์จิ้น (Margin Call) เป็นรายวัน เช่น บริษัทตลาดอนุพันธ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) เป็นต้น ธปท. กำหนดให้ สง. ไม่ต้องดำรงเงินกองทุนสำหรับสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ต้องรายงานในตารางที่ 5-14 อย่างไรก็ตาม ให้ สง. รายงานข้อมูลในตารางที่ 17 หรือตารางที่ 18 รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินตามวิธี Original Exposure หรือวิธี Current Exposure ที่ สง. เลือกใช้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบ ธปท. เท่านั้น

---

¹ สำหรับ สง. ที่มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book) ในระดับที่ไม่มีนัยสำคัญ ให้อ้างอิงรายละเอียดในข้อ ง. บัญชีเพื่อการธนาคารและบัญชีเพื่อการค้าประกอบ

อย่างไรก็ดี สินทรัพย์บางประเภทจะมีประเภทของฐานะ (Exposure types) ไม่ครบทั้ง 5 ประเภทย่อยข้างต้น ดังสรุปได้ตามตารางด้านล่างนี้ โดย Cell สีเทาหมายถึงไม่มีฐานะ (Exposure types) ประเภทนั้น

	ประเภทสินทรัพย์/ลูกหนี้ กรณีใช้วิธี SA	รายการ สินทรัพย์ ในงบดุล	รายการนอกงบดุล			
			Undrawn line	Repo-style Transactions	OTC Derivatives	Other off- balance sheet
Banking Book	ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง					
	ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs)					
	ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs)					
	ลูกหนี้สถาบันการเงิน					
	ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์					
	ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน					
	ลูกหนี้รายย่อย					
	สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย					
	สินทรัพย์อื่น					
	ลูกหนี้ด้อยคุณภาพ					
Trading Book						

ง. บัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking Book) และ บัญชีเพื่อการค้า (Trading Book)

สำหรับ สง. ที่มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้า (Trading book) ในระดับที่มีนัยสำคัญตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดในหนังสือเวียนเลขที่ ธปท.สนส.(21)ว. 2738/2546 และ ธปท.สนส. (21)ว. 2739/2546 เรื่อง แนวนโยบายการกำกับดูแลความเสี่ยงด้านตลาดของสถาบันการเงินและแบบรายงานที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป ให้ สง. รายงานในตาราง ดังนี้

1. ตารางที่ 5-15 เพื่อแสดงการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิต สำหรับรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking Book) ของ สง. ซึ่งรวมถึงสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญา (Counterparty credit risk) สำหรับธุรกรรม Repo-style transaction และ OTC derivative ที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book) ด้วย

2. ตารางที่ 19 เพื่อแสดงการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด สำหรับรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้าของ สง.

สำหรับ สง. ที่มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book) ในระดับที่ไม่มีนัยสำคัญตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด ให้ สง. รายงานดังนี้

1. ตารางที่ 5-15 เพื่อแสดงการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิต สำหรับรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลทั้งหมดทั้งที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking Book) และที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book) ของ สง. ซึ่งรวมถึงสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญา (Counterparty credit risk) สำหรับธุรกรรม Repo-style transaction และ OTC derivative ที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า (Trading Book) ด้วย

2. ตารางที่ 19 เพื่อแสดงการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาดนั้น ให้ สง. รายงานข้อมูลเฉพาะกรณีที่ สง. ทำธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินด้าน Commodity เท่านั้น

จ. การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลสำหรับรายการอนุพันธ์ทางการเงิน

ให้ สง. เลือกใช้วิธีในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลสำหรับรายการอนุพันธ์ทางการเงินใน 2 ช่วงเวลา ดังนี้

ช่วง Parallel Calculation

1. กรณี สง. มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าในระดับที่มีนัยสำคัญให้ สง. ปฏิบัติ ดังนี้

- ให้ สง. ใช้วิธี Current Exposure² ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลสำหรับสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินกับคู่สัญญาทุกราย ทั้งนี้ หาก สง. ไม่พร้อมที่จะใช้วิธีดังกล่าว ให้ สง. สามารถเลือกใช้วิธี Original Exposure ที่คำนวณตามอายุสัญญาได้ ยกเว้นกรณีที่ สง. มีการทำสัญญาอนุพันธ์ที่นอกเหนือจากอนุพันธ์ด้านอัตราแลกเปลี่ยนและอนุพันธ์ด้านอัตราดอกเบี้ยกับคู่สัญญารายใด ให้ สง. ใช้วิธี Current Exposure กับทุกสัญญาที่ทำกับคู่สัญญารายนั้นทันที

2. กรณี สง. มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าในระดับที่ไม่มีความสำคัญให้ สง. ปฏิบัติ ดังนี้

- ให้ สง. เลือกใช้ (1) วิธี Current Exposure หรือ (2) วิธี Original Exposure ที่คำนวณตามอายุสัญญาได้ ยกเว้นกรณีที่ สง. ได้มีการทำสัญญาอนุพันธ์ที่นอกเหนือจากอนุพันธ์ด้านอัตราแลกเปลี่ยนและอนุพันธ์ด้านอัตราดอกเบี้ยกับคู่สัญญารายใด ให้ สง. ใช้วิธี Current Exposure กับทุกสัญญาที่ทำกับคู่สัญญารายนั้นทันที

ช่วงการดำรงเงินกองทุนจริง

1. กรณี สง. มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าในระดับที่มีนัยสำคัญให้ สง. ปฏิบัติ ดังนี้

---

² ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลตามวิธี Current Exposure หรือวิธี Original Exposure ให้ สง. อ้างอิงประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

- ให้ สง. ใช้วิธี Current Exposure ในการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุล สำหรับสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินกับคู่สัญญาทุกราย

2. กรณี สง. มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าในระดับที่ไม่มีความสำคัญให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

- ให้ สง. เลือกใช้ (1) วิธี Current Exposure หรือ (2) วิธี Original Exposure ที่คำนวณตามอายุสัญญาได้ ยกเว้นกรณีที่ สง. มีการทำสัญญาอนุพันธ์ที่นอกเหนือจากอนุพันธ์ด้านอัตราแลกเปลี่ยนและอนุพันธ์ด้านอัตราดอกเบี้ยกับคู่สัญญารายใด ให้ สง. ใช้วิธี Current Exposure กับทุกสัญญาที่ทำกับคู่สัญญารายนั้นทันที

จ. รายละเอียดการรายงานข้อมูลของแต่ละตาราง

จากจำนวนตารางทั้งหมด 22 ตาราง สง. ต้องจัดทำแบบรายงานตามวิธีที่ สง. เลือกใช้ในการดำรงเงินกองทุน ตามรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 รายละเอียดตารางที่ 1-4

ตารางที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 เป็นตารางสรุปข้อมูลทั่วไปของ สง. โดย สง. ต้องรายงานข้อมูลตามรายการ ดังนี้

1. **ชื่อธนาคาร** ให้ระบุชื่อเต็มของ สง. ที่จัดทำแบบรายงานเป็นภาษาไทย
2. **รหัสธนาคาร (Bank Code)** ให้ระบุรหัสของธนาคารผู้ส่งข้อมูล (ตัวเลข 3 หลัก) เช่น ธนาคารกรุงเทพ มีค่าเป็น 002
3. **Bank type** สง. ต้องระบุว่าเป็น สง. ประเภทใด ระหว่าง 1) ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย (ซึ่งประกอบด้วย ธนาคารพาณิชย์ไทย ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย (ชย.) และธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทย่อยของธนาคารต่างประเทศ) หรือ 2) สาขาธนาคารต่างประเทศ
4. **Bank group** สง. ต้องระบุรูปแบบของการรายงานว่าเป็นแบบรายงานระดับราย สง. “Solo basis” หรือ ระดับรายกลุ่ม สง. (Consolidated basis) ซึ่งแบ่งเป็น “Solo Consolidation” และ “Full Consolidation”
5. **วันที่รายงาน** สง. ต้องระบุวันที่ของข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำแบบรายงาน ในรูป yyyy-mm-dd เช่น 2007-12-30 เป็นต้น
6. **หน่วย** สง. ต้องรายงานยอดเป็นหน่วย “พันบาท” พร้อมทศนิยม 2 ตำแหน่ง และใส่เครื่องหมายจุลภาค “,” หลังหลักพันและหลักล้าน ส่วนข้อมูลที่ สง. ต้องรายงานในรูปร้อยละ เช่น ค่า PD,

LGD เป็นต้น ให้ สง. แสดงยอดในรูปร้อยละ (%) พร้อมทศนิยม 2 ตำแหน่ง เช่น $PD = 0.03\%$ เป็นต้น นอกจากนี้ การรายงานข้อมูลของอายุคงเหลือของหนี้ (M) ให้รายงานหน่วยเป็น “ปี” พร้อมทศนิยม 2 ตำแหน่ง เช่น $M = 2.50$ ปี ในกรณีที่รายการใดมีโอกาสเป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ ให้ สง. รายงานค่าลบโดยใช้เครื่องหมาย “-” ด้วย เช่น กำไร (ขาดทุน) คงเหลือจากการจัดสรร = -100 พันบาท เป็นต้น แต่รายการใดที่มีเฉพาะค่าลบ ให้รายงานด้วยจำนวนที่ไม่ต้องใส่เครื่องหมาย เช่น รายการหักต่างๆ

7. วิธีที่ใช้ในการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำ สง. ต้องระบุวิธีที่ใช้ในการดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภท ได้แก่

- ความเสี่ยงด้านเครดิต ประกอบด้วย วิธี SA
- ความเสี่ยงด้านตลาด ประกอบด้วยวิธี SA, VAR, Mixed หรือ None (สง. ไม่ต้องดำรงเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด)
- ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ ประกอบด้วยวิธี BIA, ASA หรือ SA-OR

8. วิธี CRM หลักประกันทางการเงิน สง. ต้องระบุวิธีที่ สง. ใช้ในการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk Mitigation: CRM) ด้วยหลักประกันทางการเงิน ได้แก่

- วิธี Simple
- วิธี Comprehensive—Supervisory haircut หมายถึง สง. เลือกใช้ค่าปรับลดมาตรฐานที่กำหนดโดย ธปท.
- วิธี Comprehensive—Own estimate haircut หมายถึง สง. เลือกใช้ค่าปรับลดที่ สง. ประเมินเอง
- None หมายถึง สง. ไม่ใช้การปรับลดความเสี่ยงด้วยหลักประกันทางการเงิน

ตารางที่ 2 : อัตราส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง

ตารางที่ 2 เป็นตารางสรุปข้อมูลอัตราส่วนเงินกองทุนที่ สง. มีอยู่จริง ต่อสินทรัพย์เสี่ยงด้านต่างๆ เพื่อประกอบการพิจารณาความเพียงพอของเงินกองทุน โดยใช้ข้อมูลจากตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ซึ่ง ธปท. กำหนดสูตรการคำนวณไว้ให้ ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกตารางนี้ โดยแบ่งออกเป็น 2 กรณี ดังนี้

- ก. กรณีธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย
- ข. กรณีสาขาธนาคารต่างประเทศ

ตารางที่ 3 : องค์ประกอบของเงินกองทุน

ตารางที่ 3 เป็นตารางสรุปองค์ประกอบของเงินกองทุนของ สง. โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ก. เงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย

องค์ประกอบของเงินกองทุนและรายการหักตามหลักเกณฑ์ Basel II ของ ธพ. ไทย ธย. และ ธพ. ที่เป็นบริษัทลูกของธนาคารต่างประเทศมีรายละเอียดที่คล้ายคลึงกับหลักเกณฑ์ Basel I ที่กำหนดไว้ในหนังสือเวียน ธพท. ที่ ฝนส.(21)ว.31/2549 เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย ดำรงเงินกองทุน ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป ดังนั้น ข้อมูลที่กำหนดให้ สง. รายงานจึงมีรายละเอียดคล้ายคลึงกับชุดข้อมูลปัจจุบันที่ สง. จัดส่งให้ ธพท. ในรูปแบบ Data Set ชุด Capital Fund (DS_CAP) ซึ่งประกอบด้วย

1. เงินกองทุนชั้นที่ 1 ซึ่งรวมถึงรายการหัก ได้แก่

- รายการหักจากเงินกองทุนชั้นที่ 1 ได้แก่ ขาดทุนสุทธิ ค่าแห่ง goodwill สินทรัพย์ประเภทภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี และอื่นๆ
- ส่วนที่ให้หักออกจากเงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 อย่างละร้อยละ

50

- ส่วนที่ให้หักออกจากเงินกองทุนชั้นที่ 2 ที่เกินกว่าเงินกองทุนชั้นที่ 2

2. เงินกองทุนชั้นที่ 2 ซึ่งรวมถึงเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติที่ สง. ได้กันไว้

ตามเกณฑ์หรือมากกว่าเกณฑ์และ สง. ไม่ได้นำไปใช้เป็น Specific provision ทั้งนี้ สง. จะนับเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติดังกล่าวเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ได้ไม่เกินร้อยละ 1.25 ของยอดสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น (ได้แก่ สินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิต ตลาดและปฏิบัติการ)

3. เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย ซึ่งรวมถึงรายการหัก ได้แก่

- เงินลงทุนในตราสารที่นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ของสถาบันการเงินอื่น
- ส่วนต่ำกว่าทุนสุทธิจากการตีราคาเงินลงทุนในตราสารทุนประเภทเพื่อขาย
- มูลค่าของตราสารหนี้อ้างอิงที่นับเข้าเป็นเงินกองทุนของ สง. อื่นกรณี สง. เป็นผู้ซื้ออนุพันธ์ทางการเงินด้านตราสารหนี้ (Bond derivative) และกรณี สง. เป็นผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit derivative) ตามหลักเกณฑ์ที่ ธพท. กำหนด
- อื่นๆ

4. อัตราส่วนเงินกองทุน

5. ส่วนที่ให้หักออกจากเงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 อย่างละร้อยละ 50

ซึ่งเป็นส่วนที่ ธพท. กำหนดให้หักออกจากเงินกองทุนเพิ่มเติมตามหลักเกณฑ์ Basel II โดยให้หักออกจากเงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 อย่างละร้อยละ 50 ในตารางที่ 3 หัวข้อ 1.10 และ 2.9 ตามลำดับ โดยมีค่าเท่ากับข้อ 5 หาร 2 (ส่วนนี้เป็นส่วนที่เพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ Basel I) ซึ่งประกอบด้วย

5.1 มูลค่าข้อตกลงรับประกันความเสี่ยง กรณี สง. เป็นผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิต ประเภท First-to-default credit derivative ซึ่งผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่รองรับความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์ อ้างอิงเป็นตราสารระยะยาวที่มี Rating เทียบเท่าเกรด 5 ตามที่ ธปท. กำหนด (โปรดดูร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 85)

5.2 มูลค่าข้อตกลงรับประกันความเสี่ยง กรณี สง. เป็นผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิต ประเภท First-to-default credit derivative ที่ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่รองรับความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์ อ้างอิงเป็นตราสารระยะสั้นที่มี Rating เทียบเท่าเกรด 4 ตามที่ ธปท. กำหนด (โปรดดูร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 85)

5.3 มูลค่าเงินให้สินเชื่อด้อยสิทธิหรือเงินลงทุนในตราสารด้อยสิทธิ กรณีที่ สง. เป็นผู้รับประกันส่วนสูญเสียในลำดับแรกให้แก่ผู้ลงทุนในตราสาร Traditional และ Synthetic Securitisation (First loss facility provider) หรือลงทุนในตราสาร Securitisation ที่ไม่มี Rating ตาม หลักเกณฑ์ที่ ธปท. จะกำหนดต่อไป

5.4 มูลค่าเงินให้สินเชื่อด้อยสิทธิหรือเงินลงทุนในตราสารหนี้ในส่วนที่ต่ำกว่าความเสียหายขั้นต่ำซึ่งผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงจะไม่ชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด

5.5 Expected loss ของฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนที่คำนวณโดยวิธี PD/LGD

5.6 เงินสำรองส่วนขาด (EL > เงินสำรองที่กักไว้ทั้งสิ้น)

5.7 อื่นๆ

ทั้งนี้ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี SA และวิธี SSA ไม่ต้องรายงานข้อมูลในข้อ 5.5 และ ข้อ 5.6

ข. เงินกองทุนของสาขาธนาคารต่างประเทศ

องค์ประกอบของเงินกองทุนและรายการหักตามหลักเกณฑ์ Basel II ของสาขาธนาคาร ต่างประเทศมีรายละเอียดที่คล้ายคลึงกับหลักเกณฑ์ Basel I ที่กำหนดไว้ในหนังสือเวียน ธปท. ที่ ฝนส. (21)ว.32/2549 เรื่อง การกำหนดให้สาขาของธนาคารต่างประเทศดำรงเงินกองทุน ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือเวียนเลขที่ ฝนส. (21)ว.25/2548 เรื่อง การเพิ่มประเภทสินทรัพย์ ตามมาตรา 6 หรือเงินกองทุนของสาขาธนาคารต่างประเทศ ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2548 หรือที่จะแก้ไข เพิ่มเติม ดังนั้น ข้อมูลที่กำหนดให้ สง. รายงานจึงมีรายละเอียดคล้ายคลึงกับชุดข้อมูลปัจจุบันที่ สง. จัดส่ง ให้ ธปท. ในรูปแบบ Data Set ชุด Capital Fund (DS_CAP) ซึ่งประกอบด้วย

1. การดำรงสินทรัพย์ตามมาตรา 6

2. การคำนวณเงินทุนสุทธิเพื่อการดำรงสินทรัพย์ตามมาตรา 6 และยอดสุทธิบัญชีระหว่างกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับผลรวมข้อ 2.1 และ 2.2

2.1 เงินทุนสุทธิเพื่อการดำรงสินทรัพย์ตามมาตรา 6

2.2 ยอดสุทธิบัญชีระหว่างกันที่สาขาเป็นลูกหนี้ (เจ้าหนี้) สำนักงานใหญ่และสาขาอื่นในต่างประเทศ บริษัทแม่และบริษัทลูกของสำนักงานใหญ่ (ในกรณีที่มียอดเป็นเจ้าหนี้ ให้รายงานด้วยค่าลบ เช่น -100.00 เป็นต้น)

3. เงินกองทุนทั้งสิ้นตามกฎหมาย (มีค่าเท่ากับ ข้อ 3.1 ลบด้วย ข้อ 3.2)

3.1 เงินกองทุนทั้งสิ้นก่อนรายการหัก (ค่าต่ำสุดระหว่างข้อ 1 ข้อ 2 หรือ ข้อ 2.1)

3.2 รายการหัก หมายถึง ส่วนที่ ชปท. กำหนดให้หักออกจากเงินกองทุนทั้งสิ้นของสาขาธนาคารต่างประเทศ ได้แก่

3.2.1 มูลค่าข้อตกลงรับประกันความเสี่ยง กรณี สง. เป็นผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิตประเภท First-to-default credit derivative ซึ่งผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่รองรับความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์อ้างอิงเป็นตราสารระยะยาวที่มี Rating เทียบเท่าเกรด 5 ตามที่ ชปท. กำหนด (โปรดดูร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 85)

3.2.2 มูลค่าข้อตกลงรับประกันความเสี่ยง กรณี สง. เป็นผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิตประเภท First-to-default credit derivative ที่ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่รองรับความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์อ้างอิงเป็นตราสารระยะสั้นที่มี Rating เทียบเท่าเกรด 4 ตามที่ ชปท. กำหนด (โปรดดูร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 85)

3.2.3 มูลค่าเงินให้สินเชื่อด้อยสิทธิหรือเงินลงทุนในตราสารด้อยสิทธิ กรณีที่ สง. เป็นผู้รับประกันส่วนสูญเสียในลำดับแรกให้แก่ผู้ลงทุนในตราสาร Traditional และ Synthetic Securitisation (First loss facility provider) หรือลงทุนในตราสาร Securitisation ที่ไม่มี Rating ตามหลักเกณฑ์ที่ ชปท. จะกำหนดต่อไป

3.2.4 มูลค่าเงินให้สินเชื่อด้อยสิทธิหรือเงินลงทุนในตราสารหนี้ในส่วนที่ต่ำกว่าความเสียหายขั้นต่ำซึ่งผู้ขายข้อตกลงรับประกันความเสี่ยงจะไม่ชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ที่ ชปท. กำหนด

3.2.5 Expected loss ของฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนที่คำนวณโดยวิธี PD/LGD

3.2.6 เงินสำรองส่วนขาด ($EL > \text{เงินสำรองที่กั้นไว้ทั้งสิ้น}$)

3.2.7 อื่นๆ

ทั้งนี้ ชปท. ยังไม่อนุญาตให้สาขาธนาคารต่างประเทศนับสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติและสำรองส่วนเกิน ($\text{Provision} > EL$) เป็นเงินกองทุน เนื่องจากสำรองส่วนเกินดังกล่าวไม่เข้าข่ายเป็น

สินทรัพย์ตามมาตรา 6 และ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี SA และวิธี SSA ไม่ต้องรายงานข้อมูลในข้อ 3.2.5 และข้อ 3.2.6

ตารางที่ 4 : สรุปสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทแยกตามวิธีการคำนวณ

ตารางที่ 4 เป็นตารางสรุปยอดสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ด้านตลาด และด้านปฏิบัติการ โดยแยกแสดงตามวิธีที่ สง. ใช้ในการคำนวณเงินกองทุน และตามประเภทสินทรัพย์กรณีความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลัก ดังนี้

1. Basel I

ให้ สง. รายงานมูลค่าสินทรัพย์เสี่ยงที่คำนวณตามหลักเกณฑ์ Basel I³ สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต และด้านตลาด เฉพาะช่วงการทดลองคำนวณเงินกองทุน (Parallel calculation) ระหว่างวิธี Basel I ขนานกับวิธี Basel II เท่านั้น โดย สง. ที่ใช้วิธี SA ตั้งแต่ ธ.ค. 2551 ให้รายงานมูลค่าสินทรัพย์ตามหลักเกณฑ์ Basel I ตั้งแต่สิ้นไตรมาสที่ 4 ของปี 2550 ถึงสิ้นไตรมาสที่ 3 ของปี 2551 ด้วย

2. Basel II

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลสรุปมูลค่าสินทรัพย์เสี่ยงที่คำนวณตามหลักเกณฑ์ Basel II สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิต ด้านตลาด และด้านปฏิบัติการ โดยแยกแสดงตามวิธีที่ สง. ใช้ในการคำนวณเงินกองทุนและตามประเภทสินทรัพย์กรณีความเสี่ยงด้านเครดิต ดังนี้

ความเสี่ยงด้านเครดิต

ข้อมูลสรุปสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตที่คำนวณตามหลักเกณฑ์ Basel II แบ่งออกเป็น 2 วิธีหลัก คือ

Standardised Approach (วิธี SA)และ Simplified Standardised Approach (วิธี SSA)

ข้อมูลสรุปสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตที่คำนวณโดยวิธี SA (หรือสำหรับฐานะที่ไม่มีนัยสำคัญของ สง. ที่ใช้วิธี IRB) ตามที่กำหนดไว้ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft โดยข้อมูลดังกล่าวเชื่อมโยงมาจากตารางที่ 5-15 ได้แก่

- ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง (ตารางที่ 5)

---

³ โปรดอ้างอิงหนังสือเวียน ธปท. ที่ ผนส. (21)ว.31/2549 เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศดำรงเงินกองทุน ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป <http://www.bot.or.th/fpics/Documents/FPG/2549/ThaiPDF/25490011.pdf> หนังสือเวียน ธปท. ที่ ผนส. (21)ว.32/2549 เรื่อง การกำหนดให้สาขาธนาคารต่างประเทศดำรงเงินกองทุน ลงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป <http://www.bot.or.th/fpics/Documents/FPG/2549/ThaiPDF/25490012.pdf> และหนังสือเวียนเลขที่ ผนส. (21)ว. 25/2548 เรื่อง การเพิ่มประเภทสินทรัพย์ตามมาตรา 6 หรือเงินกองทุนของสาขาธนาคารต่างประเทศ ลงวันที่ 7 ธันวาคม 2548 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป <http://www.botor.th/fpics/Documents/FPG/2548/ThaiPDF/25480171.pdf>

- ลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ(PSEs) (ตารางที่ 6)
- ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) (ตารางที่ 7)
- ลูกหนี้สถาบันการเงิน (ตารางที่ 8)
- ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ (ตารางที่ 9)
- ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน (ตารางที่ 10)
- ลูกหนี้รายย่อย (ตารางที่ 11)
- สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 12)
- สินทรัพย์อื่น (ตารางที่ 13)
- ลูกหนี้ด้อยคุณภาพ (ตารางที่ 14)
- ธุรกิจ First-to-default credit derivatives ซึ่งเป็นผลรวมของสินทรัพย์เสี่ยงที่ได้มีการปรับปรุงมูลค่าสินทรัพย์เสี่ยงแล้ว เพื่อให้ สง. รายงานเงินกองทุนขั้นต่ำไม่เกินกว่ามูลค่าที่ต้องชดเชยตามสัญญา (ตารางที่ 15)
- ธุรกิจ Securitisation ซึ่ง สปท. จะออกร่างหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไป (ตารางที่ 15)

ทั้งนี้ ลูกหนี้ หมายถึง เงินให้สินเชื่อ เงินลงทุนในตราสารหนี้ เงินฝาก และภาระผูกพันนอกงบดุล รวมถึงข้อผูกพันและสิทธิเรียกร้องให้ชำระหนี้ตามกฎหมายอื่นๆ ของ สง. ด้วย ในกรณีที่เงินให้สินเชื่อ เงินลงทุนในตราสารหนี้ และเงินฝาก ให้ สง. รายงานทั้งยอดเงินต้นและดอกเบี้ยค้างรับที่อยู่ในบัญชีด้วย

Internal Ratings-Based Approach (วิธี IRB)

ข้อมูลสรุปสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตที่คำนวณโดยวิธี IRB แบ่งออกเป็น 3 คอลัมน์หลักคือ วิธี Foundation IRB (วิธี FIRB) วิธี Advanced IRB (วิธี AIRB) และวิธี IRB (สำหรับกรณีของสินทรัพย์บางประเภทที่ทั้งวิธี FIRB และวิธี AIRB มีวิธีการคำนวณที่เหมือนกัน เช่น ลูกหนี้รายย่อย ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน เป็นต้น) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเชื่อมโยงมาจากตารางที่ 19-23 สำหรับวิธี FIRB ตารางที่ 24-28 สำหรับวิธี AIRB และ ตารางที่ 29-35 สำหรับวิธี IRB ได้แก่

- ลูกหนี้ภาครัฐบาล (ตารางที่ 19 หรือ 24)
- ลูกหนี้สถาบันการเงิน (ตารางที่ 20 หรือ 25)
- ลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ประกอบด้วย
  - ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนทั่วไป (ไม่รวมสินเชื่อกลุ่มพิเศษและลูกหนี้ SME) (ตารางที่ 21 หรือ 26)

- สินเชื่อกลุ่มพิเศษ คำนวณโดยวิธี PD/LGD (ตารางที่ 22 หรือ 27)
- ลูกหนี้ SME ที่จัดเป็นลูกหนี้ธุรกิจเอกชน (ตารางที่ 23 หรือ 28)
- สินเชื่อกลุ่มพิเศษ คำนวณโดยวิธี Supervisory Slotting Criteria (ตารางที่ 29)
- ลูกหนี้รายย่อย ประกอบด้วย
  - สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย (ตารางที่ 30)
  - วงเงินสินเชื่อหมุนเวียนเพื่อรายย่อย (ตารางที่ 31)
  - สินเชื่อรายย่อยอื่นที่ให้แก่นบุคคลธรรมดา (ตารางที่ 32)
  - สินเชื่อรายย่อยอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจ (ตารางที่ 33)
- ฐานะที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุน (ตารางที่ 34)
- สินทรัพย์อื่น (ตารางที่ 35)
- ธุรกิจ Securitisation ซึ่ง ธปท. จะออกร่างหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไป อย่างไรก็ตาม ในระหว่างที่ ธปท. ยังไม่ได้ออกร่างหลักเกณฑ์ Securitisation ตามวิธี IRB ให้ ธ. ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ Securitisation ตามวิธี SA ไปก่อน

ทั้งนี้ สินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตที่คำนวณโดยวิธี IRB ต้องปรับค่าขึ้นด้วยการคูณค่า

Scaling factor ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.06

ความเสี่ยงด้านตลาด

ข้อมูลสรุปสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด สำหรับ ธ. ที่มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าในระดับที่มีนัยสำคัญตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด โดยข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงดังกล่าวจะเชื่อมโยงมาจากตารางที่ 20

ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ

ธ. ที่ใช้วิธี SA และวิธี SSA ในการคำนวณความเสี่ยงด้านเครดิต สามารถเลือกใช้วิธี BIA หรือวิธี SA-OR หรือวิธี ASA ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการได้ โดยข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงดังกล่าวจะเชื่อมโยงมาจากตารางที่ 21-23

ส่วนที่ 2 รายละเอียดตารางที่ 5-18

ก) คำอธิบายทั่วไป

ตารางที่ 5-15 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับสินทรัพย์และรายการนอกงบดุลทุกรายการของ ธ. ยกเว้นรายการสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินที่ ธ. ทำผ่านตลาด Exchange ซึ่ง ธ. ไม่ต้องดำรงเงินกองทุนสำหรับรายการนอกงบดุลดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ ธ. รายงานมูลค่าของรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุล รวมทั้ง Specific provision และมูลค่าการปรับลดความเสี่ยงด้าน

เครดิตสำหรับแต่ละรายการ ในตารางที่ 5-15 ให้สอดคล้องกับน้ำหนักความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด ซึ่งได้ระบุไว้ในคำอธิบายแบบรายงานของตารางที่ 5-15 ตามลำดับ

สำหรับตารางที่ 16 เป็นตารางแสดงรายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่รายการ OTC Derivative และตารางที่ 17-18 เป็นตารางแสดงรายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยวิธี Original Exposure และวิธี Current Exposure ตามลำดับ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบของ ธปท. เท่านั้น และไม่ได้ใช้เพื่อการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตแต่อย่างใด

ข) คำจำกัดความ

Notional Principal Amount หมายถึง ยอดรวมของจำนวนเงินตามสัญญาของรายการนอกงบดุล ได้แก่ Undrawn line, Repo-style transaction, OTC Derivatives และ Other off-balance sheet ก่อนหักยอดรวม Specific provision ทั้งนี้ สำหรับ OTC Derivatives นั้น ให้หมายถึง ยอดรวมจำนวนเงินตามสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญา แต่สำหรับรายการสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินซึ่งมีการพัฒนาจากอนุพันธ์ทางการเงินพื้นฐานย่อยๆ หรือมีการ Leverage จำนวนเงินตามสัญญาหรือมีการแลกเปลี่ยนจำนวนเงินตามสัญญาหลายครั้ง (Structured Product) ให้ สง. ใช้ผลรวมของ Notional amount ของทุกธุรกรรมย่อยที่ใช้คำนวณจำนวนเงินที่ สง. จะได้รับในสถานการณ์ที่เป็นประโยชน์กับ สง. มากที่สุดที่อาจจะเกิดขึ้น (Effective notional amount) แทนจำนวนเงินตามสัญญาอนุพันธ์ทางการเงิน (Notional principal amount) ตามที่กำหนดไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อลงทุน หรือก่อการระดมทุนเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

Notional Principal Amount หลังหัก Specific provision หมายถึง ยอดรวมของจำนวนเงินตามสัญญาหลังหักยอดรวม Specific provision ของรายการนอกงบดุลประเภท Undrawn line, Repo-style transaction และ Other off-balance sheet

สำหรับธุรกรรม Repo-style transaction ของ สง. ที่ใช้วิธีหักกลบหนี้ภายใต้สัญญาหักกลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) ในการคำนวณเงินกองทุนนั้น ให้ สง. รายงานด้วยยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยง (ค่า E*) เฉพาะกรณีที่ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยงเป็นรายการนอกงบดุล

Gross Credit Equivalent Amount หมายถึง

1) ยอดรวมของมูลค่ารายการสินทรัพย์ในงบดุล⁴ก่อนรายการปรับเพิ่ม/-ลด และ Specific provision และก่อนการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ทั้งนี้ สำหรับเงินให้สินเชื่อเพื่อการให้เช่าซื้อและให้เช่าแบบลิสซิ่งนั้น ให้ สง. รายงานเป็นยอดหนึ่งบวกกับรายได้หรือดอกเบี้ยการรับรู้ สำหรับตราสารหนี้ และตราสารทุนที่ถือไว้เพื่อค้าและเพื่อขาย ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่าตามบัญชีก่อนการปรับมูลค่าและการด้อยค่า สำหรับตราสารหนี้ที่ถือไว้จนครบกำหนด และตราสารทุนประเภทเงินลงทุนทั่วไป ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่าตามบัญชีก่อนการด้อยค่า หรือ

2) ยอดรวมของมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการ OTC Derivatives ก่อนหัก Specific provision และก่อนการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งมีค่าเท่ากับ Notional Principal Amount คูณด้วยค่า Credit Conversion Factor (CCF) สำหรับวิธี Original exposure หรือเท่ากับ Replacement cost (ผลรวมด้านกำไรจากการ Mark to Market สำหรับคู่สัญญาที่ไม่มีการ Netting หรือผลรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนจากการ Mark to Market สำหรับคู่สัญญาที่มีการ Netting) บวกด้วย add-on (Potential future credit exposure) สำหรับวิธี Current exposure ซึ่ง สง. ต้องรายงานข้อมูลนี้เฉพาะส่วนของรายการ OTC Derivatives เท่านั้น

รายการปรับเพิ่ม/-ลด หมายถึง

1) รายการจำนวนดอกเบี้ยเช่าซื้อหรือการตัดบัญชีสำหรับลูกหนี้ให้เช่าซื้อและรายได้ทางการเงินรอการรับรู้สำหรับลูกหนี้ให้เช่าแบบลิสซิ่ง ให้ สง. รายงานไว้ในช่องนี้ โดยต้องหักออกจากยอด Gross Credit equivalent amount ของลูกหนี้ดังกล่าว

2) รายการส่วนเกินจากการปรับมูลค่าตามราคาตลาดของตราสารหนี้และตราสารทุน ให้ สง. รายงานไว้ในช่องนี้ โดยต้องบวกกับยอด Gross Credit equivalent amount ของหลักทรัพย์ดังกล่าว

3) รายการค่าเสื่อมราคาสะสมของที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ต่างๆ ให้ สง. รายงานไว้ในช่องนี้ โดยต้องหักออกจากยอด Gross Credit equivalent amount

Specific Provision หมายถึง

เงินสำรองที่ได้กั้นไว้สำหรับสินทรัพย์จัดชั้นและรายการนอกงบดุลทั้งหมด โดยเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติที่ สง. กั้นสำรองไว้ตามเกณฑ์หรือมากกว่าเกณฑ์นั้น ต้องสามารถระบุได้ว่าเป็นของลูกหนี้รายใดและไม่รวมเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์จัดชั้นปกติรายที่ สง. นับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 แล้ว ทั้งนี้ รวมถึงส่วนต่ำจากการปรับมูลค่าตามราคาตลาดของตราสารหนี้และตราสารทุนที่ถือไว้เพื่อค้าและเพื่อขาย และมูลค่าการด้อยค่าด้วย

---

⁴ ไม่รวมภาระของธนาคารจากการรับรอง ซึ่งเป็นรายการสินทรัพย์ในงบดุลของ สง. ทั้งนี้ ระบุท. กำหนดให้ สง. รายงานรายการดังกล่าวเป็นรายการนอกงบดุลประเภท Other off-balance sheet ในการคำนวณเงินกองทุน

Net Credit Equivalent Amount หมายถึง

1) ยอดรวมของมูลค่ารายการสินทรัพย์ในงบดุลหลังรายการปรับเพิ่ม/-ลด และ Specific provision แล้ว แต่ก่อนการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ทั้งนี้ สำหรับตราสารหนี้และตราสารทุนที่ถือไว้เพื่อค้าและเพื่อขาย ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่าตามบัญชีหลังการปรับมูลค่าและการด้อยค่าแล้ว สำหรับตราสารหนี้ที่ถือไว้จนครบกำหนดและตราสารทุนประเภทเงินลงทุนทั่วไป ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่าตามบัญชีหลังการด้อยค่าแล้ว หรือ

2) ยอดรวมของมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการ OTC Derivatives หลังหัก Specific provision แล้ว แต่ก่อนการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ได้แก่ Notional principal amount ซึ่งได้คูณด้วยค่า CCF ของ OTC derivatives แล้ว สำหรับวิธี Original exposure หรือ Replacement cost บวกด้วย add-on สำหรับวิธี Current exposure และนำมาหักด้วย Specific provision แล้ว หรือ

3) ยอดรวมของมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุลประเภท Undrawn line, Repo-style transaction ที่ สง. ใช้วิธี Simple และ Other off-balance sheet ซึ่งมีค่าเท่ากับ Notional principal amount หลังหัก Specific provision แล้ว นำมาคูณด้วยค่า Credit conversion factor (CCF) ของรายการนอกงบดุลแต่ละประเภท

4) สำหรับรายการนอกงบดุลประเภท Repo-style transaction ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้สัญญาหักกลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) ที่ สง. มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี Comprehensive ให้ สง. รายงานด้วยยอด Notional principal amount หลังหัก Specific provision และปรับเพิ่มยอดสุทธิของธุรกรรมโดยคูณด้วย $(1+H_c)$ แล้วจึงคูณด้วยค่า CCF ของธุรกรรมนี้ซึ่งเท่ากับ 1.0

5) สำหรับธุรกรรม Repo-style transaction ทั้งที่อยู่ในและนอกงบดุล ซึ่งอยู่ภายใต้สัญญาหักกลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) และ สง. มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยวิธี Comprehensive ให้ สง. รายงานด้วยยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยง (ค่า E*)

Credit risk mitigation: CRM หมายถึง การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตที่ ธปท. อนุญาตให้ สง. นำมาใช้ปรับลดความเสี่ยงเพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณเงินกองทุน สำหรับรายการสินทรัพย์ และรายการนอกงบดุลทุกรายการที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคารซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภทหลัก ได้แก่ (1) หลักประกันทางการเงิน (Financial Collateral) แบ่งเป็น 2 วิธีย่อย ได้แก่ วิธี Simple และ วิธี Comprehensive (2) การหักกลบหนี้ในงบดุล (On-balance sheet netting) และ (3) การค้ำประกันและอนุพันธ์ด้านเครดิต (Guarantee and credit derivatives)

มูลค่า CRM ที่ต้องปรับลด หมายถึง ยอดรวมของมูลค่ารายการสินทรัพย์ในงบดุลหรือยอดรวมของมูลค่ารายการนอกงบดุลเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลในส่วนที่มีการนำ CRM มาใช้ในการปรับลดความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณเงินกองทุน ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1) สำหรับมูลค่า CRM ที่ต้องปรับลดของรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุล ประเภท OTC Derivative นั้น กรณี สง. ใช้วิธี Simple ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมของหลักประกัน หรือการค้ำประกันของธุรกรรมนั้น สำหรับกรณี สง. ใช้วิธี Comprehensive ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันภายหลังการปรับลดยอดหลักประกันของธุรกรรมโดยคุณด้วย $(1-H_c-H_k)$ แล้ว

2) สำหรับมูลค่า CRM ที่ต้องปรับลดของรายการนอกงบดุลประเภท Undrawn line, Repo-style transaction และ Other off-balance sheet นั้น กรณี สง. ใช้วิธี Simple ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันหรือการค้ำประกันหลังจากคูณด้วยค่า CCF ของรายการนอกงบดุลนั้นแล้ว สำหรับกรณี สง. ใช้วิธี Comprehensive ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันภายหลังการปรับลดยอดหลักประกันของธุรกรรมโดยคุณด้วย $(1-H_c-H_k)$ แล้วจึงคูณด้วยค่า CCF ของธุรกรรม

มูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่ม หมายถึง ยอดรวมของมูลค่ารายการสินทรัพย์ในงบดุลหรือ ยอดรวมของมูลค่ารายการนอกงบดุลเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลในส่วนที่นำไปใช้ในการปรับลด ความเสี่ยง (CRM) ให้แก่ลูกหนี้อื่นของ สง. นั้น ทั้งนี้ สำหรับ สง. ที่มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต ด้วยหลักประกันทางการเงินโดยวิธี Simple หรือมีการค้ำประกันหรือใช้หลักทรัพย์ด้านเครดิต ให้ สง. รายงานข้อมูลในตารางตามประเภทสินทรัพย์ของ CRM นั้นเพื่อนำไปคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงต่อไป โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1) สำหรับมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มของรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุล ประเภท OTC Derivative นั้น กรณี สง. ใช้วิธี Simple ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมของหลักประกัน หรือการค้ำประกันของธุรกรรมนั้น สำหรับกรณี สง. ใช้วิธี Comprehensive สง. ไม่ต้องรายงานมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มในตารางตามประเภทสินทรัพย์ของ CRM นั้น

2) สำหรับมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มของรายการนอกงบดุลประเภท Undrawn line, Repo-style transaction และ Other off-balance sheet นั้น กรณี สง. ใช้วิธี Simple ให้ สง. รายงานด้วยมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันหรือการค้ำประกันหลังจากคูณด้วยค่า CCF ของรายการนอกงบดุลนั้นแล้ว สำหรับกรณี สง. ใช้วิธี Comprehensive สง. ไม่ต้องรายงานมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มในตารางตามประเภทของ สินทรัพย์ของ CRM นั้น

ยอดสุทธิหลังปรับ CRM แล้ว หมายถึง ยอดรวมของมูลค่ารายการสินทรัพย์ในงบดุล หรือยอด รวมของมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุล หลังรายการปรับเพิ่ม/-ลด และหักด้วย Specific provision แล้ว (Net Credit equivalent amount) นำมาลบด้วยมูลค่า CRM ที่ต้องปรับลด และบวก ด้วยมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มแล้ว

ค) วิธีการรายงานข้อมูลและรายละเอียดของการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit risk mitigation: CRM)

รพท. ไม่ได้กำหนดให้ สง. ต้องรายงานรายละเอียดการคำนวณการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในการคำนวณเงินกองทุน (CRM) สำหรับรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุลแต่ละรายการ แต่ให้ สง. รายงานข้อมูลยอดรวมของมูลค่า CRM ที่ต้องปรับลดและมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มของรายการสินทรัพย์ในงบดุลและรายการนอกงบดุล ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ให้ สง. อ้างอิงรายละเอียดหลักเกณฑ์การคำนวณการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตได้จากร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 61-87

อนึ่ง สำหรับวิธีการคำนวณการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยหลักประกันทางการเงินที่ สง. สามารถเลือกได้มี 2 วิธี ได้แก่ วิธี Simple และวิธี Comprehensive ซึ่ง สง. สามารถเลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งสำหรับฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร ยกเว้นธุรกรรม OTC Derivatives และธุรกรรม Repo-style transaction ที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้า ซึ่ง สง. ต้องดำรงเงินกองทุนสำหรับ Counterparty credit risk ด้วย โดยรพท. กำหนดให้ สง. ใช้วิธี Comprehensive เท่านั้น

➤ การคำนวณการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยหลักประกันทางการเงินโดยวิธี Simple หรือการมีผู้ค้ำประกัน หรือการซื้ออนุพันธ์ด้านเครดิต มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. กรณีที่เป็นสินทรัพย์ ให้ สง. นำยอดหนี้สุทธิของธุรกรรม (ยอดสินทรัพย์หลังรายการปรับเพิ่ม/ลด และหักด้วยเงินสำรองที่กันไว้แล้ว) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ยอดหนี้สุทธิส่วนที่ไม่มีหลักประกัน ให้ สง. คำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้เอง และ 2) ยอดหนี้สุทธิส่วนที่มีหลักประกัน ให้ สง. คำนวณด้วยน้ำหนักความเสี่ยงของหลักประกันทางการเงินหรือผู้ค้ำประกันหรือผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิต (Substitution approach)

2. กรณีที่เป็นรายการนอกงบดุล ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

2.1 สำหรับ OTC derivatives ให้ สง. นำยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ทั้งนี้ ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรม หมายถึง มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลหักด้วยเงินสำรองที่กันไว้แล้ว {สำหรับวิธี Original exposure เท่ากับ (Notional principal amount x CCF) – Specific provision สำหรับวิธี Current exposure เท่ากับ (Replacement cost+Add on)- Specific provision} โดย 1) ยอดหนี้สุทธิส่วนที่ไม่มีหลักประกันให้ สง. นำไปคูณกับน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญา 2) ยอดหนี้สุทธิส่วนที่มีหลักประกัน ให้ สง. นำมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันทางการเงินหรือการค้ำประกันที่ได้รับมานั้น มาคูณด้วยน้ำหนักความเสี่ยงของหลักประกันทางการเงินหรือผู้ค้ำประกัน

2.2 สำหรับรายการนอกงบดุลอื่นๆ ที่ไม่ใช่ OTC Derivative ให้ สง. นำยอดหนี้สุทธิของธุรกรรม (จำนวนเงินตามสัญญาหลังหัก Specific provision และนำมาคูณด้วยค่า CCF แล้ว)

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ยอดหนี้สุทธิส่วนที่ไม่มีหลักประกัน ให้ สง. คำนวณด้วยน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้เอง และ 2) ยอดหนี้สุทธิส่วนที่มีหลักประกัน ซึ่งมีค่าเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันทางการเงินหรือการค้ำประกัน คำนวณด้วยค่า CCF ของรายการนอกงบดุลประเภทนั้น คำนวณด้วยน้ำหนักความเสี่ยงของหลักประกันทางการเงินหรือผู้ค้ำประกัน

➤ การคำนวณการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยหลักประกันทางการเงินโดยวิธี

Comprehensive มีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. กรณีธุรกรรมที่เป็นรายการสินทรัพย์ในงบดุล

$$E^* = \text{Max} \{0, [\text{Net CEA} \times (1+H_c) - C \times (1-H_c-H_{ix})]\}$$

โดย E^* = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

Net CEA = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมก่อนหักมูลค่าหลักประกันทางการเงิน (Net credit equivalent amount)

H_c = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับยอดหนี้สุทธิของธุรกรรม

C = มูลค่าหลักประกันทางการเงิน

H_c = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับหลักประกันทางการเงิน

H_{ix} = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับความแตกต่างด้านสกุลเงินของยอดหนี้ของธุรกรรมและหลักประกันทางการเงิน

2. กรณีธุรกรรมที่เป็นรายการนอกงบดุล

- 2.1 ธุรกรรมอื่นๆ ที่ไม่ใช่ OTC Derivative

$$E^* = \text{Max} \{0, \{[(\text{NPA}-\text{SP}) \times (1+H_c) \times \text{CCF}] - [C \times (1-H_c-H_{ix}) \times \text{CCF}]\}\}$$

โดย E^* = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

NPA = จำนวนเงินตามสัญญาของรายการนอกงบดุล (Notional principal amount)

SP = Specific provision

H_c = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับยอดหนี้สุทธิของธุรกรรม

CCF = ค่า Credit conversion factor ของรายการนอกงบดุล

C = มูลค่าหลักประกันทางการเงิน

H_c = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับหลักประกันทางการเงิน

H_{ix} = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับความแตกต่างด้านสกุลเงินของยอดหนี้ของธุรกรรมและหลักประกันทางการเงิน

2.2 ธุรกรรม OTC Derivative

1) วิธี Original exposure

$$E^* = \text{Max} \{0, \{(NPA \times CCF) - SP - [C \times (1-H_c-H_{fx})]\}\}$$

โดย E^* = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

NPA = จำนวนเงินตามสัญญาก่อนหักมูลค่าหลักประกันทางการเงิน

(Notional principal amount หรือ Effective notional amount)

CCF = ค่า Credit conversion factor ของ OTC Derivative

SP = Specific provision

C = มูลค่าหลักประกันทางการเงิน

H_c = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับหลักประกันทางการเงิน

H_{fx} = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับความแตกต่างด้านสกุลเงินของยอดหนี้ของธุรกรรมและหลักประกันทางการเงิน

2) วิธี Current exposure กรณีไม่มี Netting agreement

$$E^* = \text{Max} \{0, \{[(RC_{Gross} + A_{Gross}) - SP - C \times (1-H_c-H_{fx})]\}\}^5$$

โดย E^* = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

RC_{Gross} = Gross replacement cost หรือผลรวมด้านกำไรที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบันของการทำอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญาที่ สง. ทำกับคู่ค้ารายเดียวกัน

A_{Gross} = Gross add-on หรือผลรวมของการวัดมูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเท่ากับผลรวมของการนำ Notional amount ของทุกสัญญาที่ทำกับคู่ค้ารายเดียวกันไปคูณด้วยค่า Credit Conversion factor ที่เกี่ยวข้อง

SP = Specific provision

---

⁵ RC_{Gross} มีค่าเทียบเท่า Current Credit Exposure (CCE) และ A_{Gross} มีค่าเทียบเท่า Gross Potential Future Credit Exposure (PFCE_{Gross}) ตามที่ระบุไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป รวมทั้งให้ สง. ปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าที่นับเป็นสินทรัพย์สำหรับการผูกพันที่เป็นสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินที่จะระบุไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศและสาขาของธนาคารต่างประเทศดำรงเงินกองทุนหรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปด้วย

3) วิธี Current exposure กรณีมี Netting agreement ให้ปฏิบัติดังนี้

$$E^* = \text{Max} \{0, \{[(RC_{\text{Net}} + A_{\text{Net}}) - SP - C \times (1 - H_c - H_{fx})]\}^6$$

โดย E^* = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต

RC_{Net} = Net replacement cost หรือยอดรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรม (Sum of the net mark-to-market replacement cost) ของสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญาที่ สง. ทำกับคู่ค้ารายเดียวกัน ทั้งนี้ หากยอดรวมสุทธิดังกล่าวออกมาเป็นลบหรือศูนย์ ค่านี้จะมีค่าเท่ากับศูนย์

A_{Net} = Net add-on หรือผลรวมของการวัดมูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Potential Future Credit Exposure: PFCE_{Net})

ของสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินกรณีที่มี Netting agreement โดยมี

$$\text{ค่าเท่ากับ } A_{\text{Net}} = 0.4 \times A_{\text{Gross}} + 0.6 \times \text{NGR} \times A_{\text{Gross}}$$

โดยที่ A_{Gross} = Gross add-on หรือผลรวมของการวัดมูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่ง

เท่ากับผลรวมของการนำ Notional amount ของทุกสัญญาที่ทำกับคู่ค้ารายเดียวกันไปคูณด้วยค่า Credit conversion factor ที่เกี่ยวข้อง

NGR = Net to gross ratio คือ อัตราส่วนระหว่าง Net replacement cost (RC_{Net}) หารด้วย Gross replacement cost (RC_{Gross})

RC_{Gross} = Gross replacement cost หรือผลรวมด้านกำไรที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบันของการทำอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญาที่ สง. ทำกับคู่ค้ารายเดียวกัน

---

⁶ RC_{Net} มีค่าเทียบเท่า Net Current Credit Exposure (NCCE) และ A_{Net} มีค่าเทียบเท่า Net Potential Future Credit Exposure (PFCE_{Net}) ตามที่ระบุไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป รวมทั้งให้ สง. ปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณค่าเทียบเท่าที่จะนับเป็นสินทรัพย์สำหรับการผูกพันที่เป็นสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินที่จะระบุไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศและสาขาของธนาคารต่างประเทศดำรงเงินกองทุนหรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปด้วย

3. กรณีธุรกรรม Repo-style transaction ซึ่งอยู่ภายใต้สัญญาหักกลบลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement)

สง. สามารถเลือกที่จะใช้หรือไม่ใช้วิธีหักกลบลบหนี้ภายใต้สัญญาหักกลบลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) ในการคำนวณเงินกองทุนสำหรับธุรกรรม Repo-style transaction ทั้งนี้ ในกรณีที่ สง. เลือกใช้วิธีหักกลบลบหนี้ภายใต้สัญญาหักกลบลบหนี้หลัก สง. ต้องสามารถปฏิบัติตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 69

$$E^* = \max \{0, [(\sum(E) - \sum(C)) + \sum(E_s \times H_s) + \sum(E_{fx} \times H_{fx})]\}$$

โดย

E^* = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยง (หลังหักมูลค่าหลักประกันทางการเงิน)

E = ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมก่อนหักมูลค่าหลักประกันทางการเงิน

C = มูลค่าของหลักประกันทางการเงิน

E_s = ค่าสัมบูรณ์ (absolute value) ของฐานะสุทธิในหลักทรัพย์ใดๆ

H_s = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดสำหรับ E_s

E_{fx} = ค่าสัมบูรณ์ของฐานะสุทธิในสกุลเงินที่แตกต่างจากสกุลเงินที่ใช้ในการชำระหนี้

H_{fx} = ค่าปรับลดตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดกรณีมีความแตกต่างด้านสกุลเงินของยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมและหลักประกันทางการเงิน

ง) หลักเกณฑ์ในการรายงานข้อมูล CRM ในตารางที่ 5-13 และตารางที่ 15

1. ถ้า สง. มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยใช้หลักประกันทางการเงิน โดยวิธี Simple (เช่น สง. ให้กู้ยืมเงินโดยได้รับพันธบัตรรัฐบาล หรือตราสารทุนในตลาดหลักทรัพย์หลักเป็นประกัน หรือกรณีที่ สง. ยืมหลักทรัพย์โดยนำเงินสดหรือหลักทรัพย์ไปวางเป็นหลักประกันสำหรับธุรกรรม SBL หรือกรณีที่ สง. ให้กู้ยืมเงินโดยได้รับหลักทรัพย์เป็นประกันสำหรับธุรกรรม Reverse repo เป็นต้น) ซึ่งหลักประกันทางการเงินที่ได้รับมาจากลูกหนี้มีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าลูกหนี้ของ สง. หรือการให้ลูกหนี้กู้ยืมเงิน โดยได้รับการค้ำประกันหรือซื้ออนุพันธ์ด้านเครดิต (เช่น การค้ำประกันโดย สง. อื่น หรือการซื้อ Credit default swap เป็นต้น) ซึ่งผู้ค้ำประกันหรือผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิตมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าลูกหนี้ของ สง. ให้ สง. นำมูลค่าของหลักประกันทางการเงินหรือมูลค่าการค้ำประกันนั้น รายงานไว้ในช่องมูลค่า CRM ที่ต้องปรับลดของรายการยอดหนี้ที่ สง. กรอกในตารางตามประเภทของลูกหนี้ เพื่อลดยอดหนี้ที่ สง. ให้แก่ลูกหนี้ประเภทนั้น โดยยอดหนี้สุทธิภายหลังการคำนวณการปรับลดต้องนำไปคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงตามน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ประเภทนั้น เพื่อหาสินทรัพย์เสี่ยงต่อไป

ทั้งนี้ เนื่องจากตราสารที่ สง. ได้รับเป็นหลักประกันตามวิธี Simple หรือการค้ำประกันที่ สง. ได้รับนั้นยังมีความเสี่ยงอยู่ ดังนั้น สง. จึงต้องรายงานมูลค่าของตราสารที่ได้รับเป็นประกันหรือมูลค่าการค้ำประกันนั้นในตารางตามประเภทสินทรัพย์ของหลักประกันหรือผู้ค้ำประกันที่เกี่ยวข้องด้วย โดยกรอกข้อมูลในช่องมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่ม แต่ไม่ต้องใส่ข้อมูลในช่อง Notional principal amount หรือ Credit equivalent amount ทั้งนี้ สง. ต้องนำยอดรวมของมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มในแต่ละประเภทสินทรัพย์คูณด้วยน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์ประเภทนั้น เพื่อคำนวณหาสินทรัพย์เสี่ยงต่อไป สำหรับน้ำหนักความเสี่ยงของหลักประกันทางการเงินตามวิธี Simple นั้น ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ยกเว้นในกรณีที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ ธปท. กำหนดในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 65-67 จึงสามารถกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 20 ได้

ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้และมีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยใช้หลักประกันทางการเงินโดยวิธี Simple ตามตัวอย่างที่ 1 สำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ทำธุรกรรม Reverse repo และกรณีที่ สง. เป็นผู้ทำธุรกรรม Repo ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างที่ 7 และ 8 ตามลำดับ และสำหรับกรณีที่ สง. มีภาระผูกพันอื่นๆ กับลูกหนี้ ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างที่ 11

2. ถ้าลูกหนี้ สง. มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยใช้หลักประกันทางการเงิน ตามวิธี **Comprehensive** หรือมีการหักกลบลบหนี้ในงบดุล ให้ สง. นำมูลค่าของหลักประกันทางการเงิน หรือมูลค่าของเงินฝากที่นำมาหักกลบลบหนี้ (On-balance sheet netting) นั้น มาคำนวณการปรับลดความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์และสูตรการคำนวณที่ ธปท. กำหนดในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 67-78 ซึ่งต้องมีการปรับเพิ่มยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมและปรับลดมูลค่าหลักประกันทางการเงิน (Haircut) โดยคำนึงถึงผลของการเปลี่ยนแปลงของราคาสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต รวมทั้งความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนในกรณีที่ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมและหลักประกันทางการเงินอยู่ในสกุลเงินที่ต่างกันด้วย ทั้งนี้ มูลค่า CRM ที่ต้องปรับลด คือ ยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมในส่วนที่มีหลักประกันทางการเงิน ซึ่งได้ปรับลดมูลค่าหลักประกันทางการเงิน (Haircut) แล้ว โดย สง. ต้องรายงานข้อมูลในตารางตามประเภทลูกหนี้ของ สง. เพื่อลดยอดหนี้ที่ สง. ได้ให้กู้ยืมแก่ลูกหนี้ประเภทนั้น โดยหลักประกันทางการเงินและเงินฝากที่นำมาหักกลบลบหนี้เพื่อปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตนั้น จะมีน้ำหนักความเสี่ยงเป็นศูนย์ ดังนั้น สง. จึงไม่ต้องใส่ข้อมูลมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่ม ในตารางตามประเภทสินทรัพย์ของหลักประกันทางการเงินนั้น ทั้งนี้ ยอดหนี้สุทธิภายหลังการคำนวณการปรับลดจะต้องนำไปคำนวณเงินกองทุนขั้นต่ำที่ต้องดำรงตามน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ประเภทนั้นของ สง. เพื่อหาสินทรัพย์เสี่ยงต่อไป

ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้และมีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิต โดยใช้หลักประกันทางการเงินโดยวิธี Comprehensive ตามตัวอย่างที่ 2 สำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ทำธุรกรรม Reverse repo และกรณีที่ สง. เป็นผู้ทำธุรกรรม Repo ให้ สง. อ้างอิง

ตัวอย่างที่ 9 และ 10 ตามลำดับ และสำหรับกรณีที่ สง. มีภาระผูกพันอื่นๆ กับลูกหนี้ ให้ สง. อ้างอิง ตัวอย่างที่ 12

3. กรณีที่ สง. เป็นผู้ซื้อ Credit default swaps (CDS) หรือเป็นผู้ขาย Credit linked notes (CLN) ซึ่งหมายถึง สง. เป็นผู้ซื้อประกันความเสี่ยง ให้ สง. รายงานข้อมูลเหมือนกับกรณีที่ สง. ให้กู้ยืมเงินแก่ ลูกหนี้หรือลงทุนในตราสารหนี้ของลูกหนี้และมีการปรับลดความเสี่ยง โดยมีผู้ขาย Credit default swaps เป็นผู้ค้ำประกัน หรือมีเงินสดที่ได้รับมาจากผู้ซื้อ Credit linked notes เป็นหลักประกันทางการเงิน (ทั้งกรณีที่ สง. ใช้วิธี Simple และวิธี Comprehensive) ตามลำดับ

4. กรณีที่ สง. ลงทุนใน Credit Linked Notes (CLN) หรือสัญญาอนุพันธ์ด้านเครดิตที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน ซึ่งหมายถึง สง. เป็นผู้ขายประกันความเสี่ยง ให้ สง. เปรียบเทียบน้ำหนักความเสี่ยงของผู้ขาย CLN หรือผู้ซื้อประกันความเสี่ยง กับน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงที่ สง. รับประกันความเสี่ยงในการชำระหนี้ และใช้น้ำหนักความเสี่ยงที่สูงกว่าในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงดังนี้

4.1) ในกรณีที่น้ำหนักความเสี่ยงของผู้ขาย CLN สูงกว่า ให้ สง. รายงานข้อมูลเงินลงทุนใน CLN ในตารางตามประเภทสินทรัพย์ของผู้ขาย CLN หรือผู้ซื้อประกันความเสี่ยงโดยใช้น้ำหนักความเสี่ยงของผู้ขาย CLN นั้นในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยง สำหรับภาระผูกพันจากการรับประกันความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงนั้น ให้ สง. รายงานข้อมูลในตารางตามประเภทของสินทรัพย์อ้างอิงที่ สง. รับประกันความเสี่ยงในการชำระหนี้ โดยรายงานในหัวข้อ Other off-balance sheet ของรายการนอกงบดุล โดยใช้ค่าแปลงสภาพเท่ากับหนึ่งและน้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับศูนย์

4.2) ในกรณีที่น้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงสูงกว่า ให้ สง. รายงานข้อมูลในตารางตามประเภทของสินทรัพย์อ้างอิงที่ สง. รับประกันความเสี่ยงในการชำระหนี้ นั้น โดยรายงานในหัวข้อ Other off-balance sheet ของรายการนอกงบดุล โดยใช้ค่าแปลงสภาพเท่ากับหนึ่งและน้ำหนักความเสี่ยงตามประเภทของสินทรัพย์อ้างอิงในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยง สำหรับเงินลงทุนใน CLN นั้น ให้ สง. รายงานข้อมูลเงินลงทุนใน CLN ในตารางตามประเภทสินทรัพย์ของผู้ขาย CLN หรือผู้ซื้อประกันความเสี่ยงโดยใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับศูนย์

กรณีที่ สง. เป็นผู้ขาย Credit default swaps (CDS) หรือสัญญาอนุพันธ์ด้านเครดิตที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน ซึ่งหมายถึง สง. เป็นผู้ขายสัญญารับประกันความเสี่ยงและเป็นภาระผูกพันของ สง. ในการรับประกันความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงนั้น ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยง โดยมีค่าแปลงสภาพเท่ากับหนึ่ง ดังนั้น สง. จึงต้องรายงานข้อมูลในตารางของสินทรัพย์ที่เป็นสินทรัพย์อ้างอิงนั้น โดยรายงานใน หัวข้อ Other off-balance sheet ของรายการนอกงบดุล

ทั้งนี้ ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ซื้อหรือผู้ขาย CDS ตาม ตัวอย่างที่ 3 และสำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ขายหรือผู้ซื้อ CLN ตามตัวอย่างที่ 4

5. กรณีที่ สง. เป็นผู้ซื้ออนุพันธ์ด้านเครดิตเพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับกลุ่มสินทรัพย์อ้างอิงโดยการผิฉัดชำระหนี้ของสินทรัพย์รายใดรายหนึ่งเป็นรายแรกในกลุ่มสินทรัพย์อ้างอิง (First-to-default swap) หรือเป็นผู้ออก First-to-default linked notes (FTDN) ให้ สง. รายงานข้อมูลเหมือนกับกรณีที่ สง. ให้กู้ยืมเงินแก่ลูกหนี้หรือลงทุนในตราสารหนี้ของลูกหนี้ และมีการปรับลดความเสี่ยง โดยมีผู้ขาย First-to-default swaps เป็นผู้ค้ำประกัน หรือมีเงินสดที่ได้รับมาจากผู้ซื้อ First-to-default linked notes (FTDN) เป็นหลักประกันทางการเงิน โดยให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของผู้ค้ำประกันหรือเงินสดแทนน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงต่ำที่สุด (ทั้งกรณีที่ใช้วิธี Simple หรือวิธี Comprehensive) ตามลำดับ โดยให้ สง. รายงานข้อมูลดังกล่าวเป็นรายการสินทรัพย์ในงบดุลในตารางที่ 5-13 ตามประเภทของลูกหนี้

ทั้งนี้ ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับกรณี สง. เป็นผู้ซื้อ First-to-default swap ตามตัวอย่างที่ 5A และสำหรับกรณี สง. เป็นผู้ขาย First-to-default linked notes ตามตัวอย่างที่ 6A โดยสำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้ขาย First-to-default swap หรือผู้ซื้อ First-to-default linked notes นั้น ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับกรณิดังกล่าว (ตัวอย่างที่ 5B และตัวอย่างที่ 6B) ในตารางที่ 15: การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับผู้ขายประกันความเสี่ยงด้านเครดิตประเภท First-to-default credit derivative และธุรกรรม Securitisation

6. กรณีที่ สง. มีการทำรายการอนุพันธ์ทางการเงิน (OTC Derivative) กับลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญา ปรท. กำหนดให้ สง. รายงานสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญา (Counterparty credit risk) ไว้ในตารางที่ 5-14 ตามประเภทของลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญา โดยไม่ต้องแยกเป็นสินทรัพย์เสี่ยงของธุรกรรมดังกล่าวที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคารและบัญชีเพื่อการค้า ทั้งนี้ ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับกรณีที่ สง. ใช้วิธี Original Exposure ในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญาตามตัวอย่างที่ 13 และสำหรับกรณีที่ สง. ใช้วิธี Current Exposure ในการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตของคู่สัญญาตามตัวอย่างที่ 14

จ) หลักเกณฑ์การรายงานข้อมูล CRM ในตารางที่ 14

สำหรับรายการของลูกหนี้ที่เป็นลูกหนี้ด้อยคุณภาพ ให้ สง. รายงานข้อมูลมูลค่า CRM ไว้ ในตารางที่ 14 SA-Banking Book: การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้ด้อยคุณภาพ โดยให้ สง. ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการรายงานข้อมูล CRM ที่ต้องปรับลดโดยวิธี Simple หรือวิธี Comprehensive ตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อ 1 และข้อ 2 ตามลำดับ สำหรับมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มของรายการลูกหนี้ที่เป็นลูกหนี้ด้อยคุณภาพ (เช่น ได้รับการค้ำประกันโดย สง. อื่น หรือซื้อ Credit default swap จาก สง. อื่น เป็นต้น) กำหนดการรายงานข้อมูลรายการต่างจากกรณีสินทรัพย์ที่มีได้เป็นลูกหนี้ด้อยคุณภาพดังนี้ ในกรณีที่ลูกหนี้ สง. มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยใช้หลักประกันทางการเงิน โดยวิธี Simple ให้ สง. รายงาน

ข้อมูลเฉพาะมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่ม (โดยไม่ต้องใส่ยอด Notional principal amount และ Credit equivalent amount) ในช่องซึ่งมีน้ำหนักความเสี่ยงที่สอดคล้องกับ CRM นั้นไว้ในตารางที่ 14 เช่นเดียวกัน โดย สง. ไม่ต้องย้ายตารางในการรายงานข้อมูลของ CRM ที่ต้องปรับเพิ่มไว้ในตารางตามประเภทของสินทรัพย์ที่ทำหน้าที่เป็น CRM นั้นดังเช่นแนวทางการรายงานข้อมูล CRM ที่ต้องปรับเพิ่มของรายการลูกหนี้ที่ไม่ได้เป็นลูกหนี้ด้วยคุณภาพที่กล่าวไว้ในข้อ 1 ในกรณีที่ลูกหนี้ สง. มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยใช้หลักประกันทางการเงิน โดยวิธี **Comprehensive** หรือมีการหักกลบหนี้ในงบดุลนั้น สง. ไม่ต้องรายงานข้อมูลของมูลค่า CRM ที่ต้องปรับเพิ่มในตารางที่ 14 เนื่องจากหลักประกันทางการเงินและเงินฝากที่นำมาหักกลบหนี้ดังกล่าวมีน้ำหนักความเสี่ยงเป็นศูนย์

ฉ) หลักเกณฑ์การรายงานธุรกรรม Repo-style transaction สำหรับ สง. ที่ใช้วิธีหักกลบหนี้ภายใต้สัญญาหักกลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) ในการคำนวณเงินกองทุน

สำหรับธุรกรรม Repo-style transaction ที่ สง. ใช้วิธีหักกลบหนี้ภายใต้สัญญาหักกลบหนี้หลัก (Master Netting Agreement) ในการคำนวณเงินกองทุนนั้น ให้ สง. พิจารณาดูว่ายอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังปรับลดความเสี่ยง (ค่า E*) เป็นรายการสินทรัพย์ในงบดุลหรือรายการนอกงบดุล

- หาก ค่า E* เป็นรายการสินทรัพย์ในงบดุล (มูลค่าเงินสดที่ให้แก่คู่สัญญามากกว่ามูลค่าหลักทรัพย์ที่ได้รับมา) ให้ สง. รายงานยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังการปรับลดความเสี่ยงในรายการสินทรัพย์ในงบดุลตามน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญาในตารางตามประเภทของลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญา โดยกำหนดให้รายงานในช่อง Net Credit Equivalent Amount (โดยไม่ต้องรายงานในช่อง Gross Credit Equivalent Amount) และช่องยอดสุทธิหลังปรับ CRM แล้วด้วยมูลค่าที่เท่ากัน เพื่อคำนวณหาสินทรัพย์เสี่ยงต่อไป

- หาก ค่า E* เป็นรายการนอกงบดุล (มูลค่าหลักทรัพย์ที่ให้แก่คู่สัญญามากกว่ามูลค่าเงินสดที่ได้รับมา) ให้ สง. รายงานยอดหนี้สุทธิของธุรกรรมหลังการปรับลดความเสี่ยงในรายการนอกงบดุล ตามน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญาในตารางตามประเภทของลูกหนี้ที่เป็นคู่สัญญา โดยกำหนดให้รายงานในช่อง Notional principal amount หลังหัก Specific provision ช่อง Net Credit equivalent amount และช่องยอดสุทธิหลังปรับ CRM แล้วด้วยมูลค่าที่เท่ากัน เพื่อคำนวณหาสินทรัพย์เสี่ยงต่อไป

สำหรับการกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้แต่ละประเภทตามตารางที่ 5-16 นั้น ให้ สง. อ้างอิงกับรายละเอียดหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 44-55 และที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปด้วย

ตารางที่ 5 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง

1. ลูกหนี้รัฐบาลไทยและธนาคารแห่งประเทศไทย (รวมทั้งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย และบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด) ที่อยู่ในรูปสกุลเงินบาท สำหรับยอดสินทรัพย์ในส่วนที่ไม่เกินกว่าแหล่งเงินทุนของ สง. ที่มีอยู่ในสกุลเงินบาท กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0

2. ลูกหนี้รัฐบาลและธนาคารกลางของต่างประเทศที่อยู่ในรูปสกุลเงินของประเทศนั้นๆ สำหรับยอดสินทรัพย์ในส่วนที่ไม่เกินกว่าแหล่งเงินทุนของ สง. ที่มีอยู่ในสกุลเงินนั้นๆ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0

3. ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางของไทยและต่างประเทศ ที่อยู่ในรูปสกุลเงินของประเทศนั้นๆ สำหรับยอดสินทรัพย์ในส่วนที่เกินกว่าแหล่งเงินทุนของ สง. ที่มีอยู่ในสกุลเงินนั้นๆ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตาม Local currency rating ที่รัฐบาลของประเทศนั้นๆ ได้รับจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก และสำหรับลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางของประเทศต่างๆ ที่อยู่ในรูปสกุลเงินตราต่างประเทศ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตาม Foreign currency rating ที่รัฐบาลประเทศนั้นๆ ได้รับจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก

4. การใช้ Rating

4.1 ในกรณีที่ สง. ให้กู้แก่ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางที่มี Issuer Rating ตามข้อ 3 ให้ใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามที่รัฐบาลประเทศนั้นๆ ได้รับจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก หรือในกรณีที่ สง. ลงทุนในตราสารตามข้อ 3 ที่มี Rating (issue-specific assessment) จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก ให้ใช้น้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating ที่ตราสารนั้นๆ ได้รับ โดยกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงดังนี้

Rating เกรด ของภาครัฐบาล และธนาคารกลาง	1	2	3	4-5	6	ไม่มี Rating
น้ำหนักความเสี่ยง (ร้อยละ)	0	20	50	100	150	อ้างอิงคะแนน Country risk classification ของ OECD ตามข้อ 5

4.2 ในกรณีที่ สง. ให้กู้แก่ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางซึ่งไม่มี Issuer rating ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

(1) ในกรณีมี Rating ของตราสารอื่นที่ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 4.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 100 ให้ สง. สามารถใช้ Rating ของตราสารดังกล่าวมาคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของเงินให้กู้ยืมได้เฉพาะยอดเงินให้กู้ยืมที่ สง. มีสิทธิเรียกร้องในลำดับที่เท่าเทียม (pari passu)

หรือเหนือกว่าตราสารที่มี Rating หากไม่เข้าตามเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating

(2) ในกรณีมี Rating ของตราสารอื่นที่ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 4.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นกับยอดเงินให้กู้ที่ไม่มี Rating ของ สง.

4.3 ในกรณีที่ สง. ลงทุนในตราสารของลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางที่ไม่มี Rating ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

(1) ในกรณีมี Rating ของตราสารอื่นที่ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 4.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 100 ให้ สง. สามารถใช้ Rating ของตราสารดังกล่าวมาคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ได้เฉพาะกรณีตราสารที่ไม่มี Rating ซึ่ง สง. ลงทุนนั้นเป็นตราสารที่ สง. มีสิทธิเรียกร้องในลำดับที่เท่าเทียม (pari passu) หรือเหนือกว่าตราสารที่มี Rating หากไม่เข้าตามเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating

(2) ในกรณีมี Rating ของลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางในฐานะของผู้กู้ยืม (Issuer rating) สง. จะสามารถใช้ Rating ในฐานะของผู้กู้ยืมได้เฉพาะกรณีตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุนนั้นมีฐานะไม่ด้อยสิทธิหรือเทียบเท่า (senior and unsecured) เท่านั้น หากไม่เข้าเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีที่ไม่มี Rating

ในกรณีที่ สง. มีทั้ง Rating ของตราสารอื่นที่มีคุณภาพสูงตามข้อ 4.3 (1) และมี Rating ของผู้กู้ยืม (Issuer rating) ตามข้อ 4.3 (2) ด้วย ให้ สง. สามารถเลือกใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามข้อ 4.3 (1) หรือข้อ 4.3 (2) สำหรับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุนได้

(3) ในกรณีมี Rating ของผู้กู้ยืมหรือมี Rating ของตราสารที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 4.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของผู้กู้ยืมหรือตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นสำหรับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุน

ในกรณีที่ สง. มีทั้ง 2 Ratings คือ มี Rating ของผู้กู้ยืมซึ่งมีคุณภาพต่ำและมี Rating ของตราสารซึ่งมีคุณภาพต่ำด้วย และเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 4.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 โดยทั้ง 2 Ratings มีน้ำหนักความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงที่สูงกว่ากับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุน

4.4 สง. จะไม่สามารถใช้การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในการคำนวณเงินกองทุนได้อีก ถ้าผลจากการมี Credit enhancement ได้สะท้อนอยู่ใน Rating ที่ได้รับแล้วนั้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์

เรื่อง การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในร่างหลักเกณฑ์ Final draft ที่ไม่ให้มีการนับปัจจัย Credit enhancement ซ้ำซ้อน

5. ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางที่ไม่มี Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก ทั้งที่อยู่ในรูปสกุลเงินของประเทศนั้นๆ หรือสกุลเงินตราต่างประเทศ ให้ สง. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตามคะแนน Country Risk Classification ของ OECD โดยใช้น้ำหนักความเสี่ยงดังนี้

คะแนน Country Risk Classification ของ OECD	0 ถึง 1	2	3	4 ถึง 6	7	ไม่มี Rating
น้ำหนักความเสี่ยง (ร้อยละ)	0	20	50	100	150	100

6. ลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลางที่ไม่มี Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก และไม่มี Country Risk Classification ของ OECD ให้กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating หรือร้อยละ 100

7. องค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการชำระเงินระหว่างประเทศ (Bank for International Settlements) กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund) ธนาคารกลางสหภาพยุโรป (European Central Bank) และสหภาพยุโรป (European Community) กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0

ทั้งนี้ ธปท. กำหนดช่องน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 ไว้ในตารางนี้ด้วย เพื่อให้ สง. รายงานมูลค่าหลักประกันประเภทพันธบัตรรัฐบาลที่เข้าเงื่อนไขน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 ไว้ในช่อง CRM ที่ต้องปรับเปลี่ยน ซึ่ง สง. ได้รับจากการทำธุรกรรม Repo-style transaction และธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (OTC Derivatives) สำหรับ สง. ที่มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี Simple ตามที่ ธปท. กำหนดไว้ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 67

ตารางที่ 6 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ (PSEs)

1. ลูกหนี้ PSEs ในประเทศไทย กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตามประเภทของ PSEs ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

(1.1) กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน (สง.) ตามที่ระบุในคำอธิบายตามตารางที่ 8 สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น (รายชื่อตามภาคผนวก ก. 5 ของร่างหลักเกณฑ์ Final draft) ทั้งนี้ ลูกหนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่ สง. ที่มีอายุตามสัญญาไม่เกิน 3 เดือน จะไม่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงที่ต่ำลงเหมือนลูกหนี้ สง. ตามที่ระบุไว้ ซึ่งรัฐวิสาหกิจที่เป็น สง. ในปัจจุบัน ได้แก่ 1. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.)

2. ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (ธอส.) 3. ธนาคารออมสิน 4. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) 5. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย 6. ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย 7. บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) 8. บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)

(1.2) กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ตามที่ระบุในคำอธิบายตามตารางที่ 10 สำหรับวิสาหกิจที่มีลักษณะเป็นธุรกิจ จัดตั้งโดยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน จำกัด (รายชื่อตามภาคผนวก ก.5 ของร่างหลักเกณฑ์ Final draft)

2. ลูกหนี้ PSEs ในต่างประเทศ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตามผู้กำกับดูแลของประเทศที่ PSEs นั้นตั้งอยู่ ซึ่งอาจกำหนดให้ลูกหนี้ PSEs มีน้ำหนักความเสี่ยงเทียบเท่าลูกหนี้ภาครัฐบาล หรือลูกหนี้ สง. หรือลูกหนี้ธุรกิจเอกชนได้

ทั้งนี้ ธปท. ได้กำหนดช่องน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 ไว้ในตารางนี้ด้วย เพื่อให้ สง. รายงานมูลค่าหลักประกันประเภทตราสารหนี้ที่ออกโดย PSEs ที่เข้าเงื่อนไขน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 ไว้ในช่อง CRM ที่ต้องปรับเพิ่ม ซึ่ง สง. ได้รับจากการทำธุรกรรม Repo-style transaction และธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (OTC Derivatives) สำหรับ สง. ที่มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี Simple ตามที่ ธปท. กำหนดไว้ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 67

ตารางที่ 7 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs)

1. ลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0
  - The World Bank Group comprised of the International Bank for Reconstruction and Development (IBRD) and the International Finance Corporation (IFC)
  - The Asian Development Bank (ADB)
  - The Africa Development bank (AfDB)
  - The European Bank for Reconstruction and Development (EBRD)
  - The Inter-American Development Bank (IADB)
  - The European Investment Bank (EIB)
  - The European Investment Fund (EIF)
  - The Nordic Investment Bank (NIB)
  - The Caribbean Development Bank (CDB)
  - The Islamic Development Bank (IDB)
  - The Council of Europe Development Bank (CEDB)
  - The International Finance Facility for Immunization (IFFIm)

2. การใช้ Rating

2.1 ในกรณีที่ สง. ให้กู้หรือลงทุนในตราสารของลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศนอกเหนือจากที่ระบุในข้อ 1 ให้ สง. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating (Issuer rating หรือ Issue-specific rating) ที่ได้รับจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก ดังนี้

Rating เกรด ของ MDBs	1	2-3	4-5	6	ไม่มี Rating
น้ำหนักความเสี่ยง (ร้อยละ)	20	50	100	150	50

2.2 ในกรณีที่ สง. ให้กู้แก่ลูกหนี้ MDBs ซึ่งไม่มี Issuer rating ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

(1) ในกรณีมี Rating ของตราสารอื่นที่ลูกหนี้ MDBs ดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 100 ให้ สง. สามารถใช้ Rating ของตราสารดังกล่าวมาคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของเงินให้กู้นั้นได้เฉพาะยอดเงินให้กู้ที่ สง. มีสิทธิเรียกร้องในลำดับที่เท่าเทียม (pari passu) หรือเหนือกว่าตราสารที่มี Rating หากไม่เข้าตามเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating

(2) ในกรณีมี Rating ของตราสารอื่นที่ลูกหนี้ MDBs ดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นกับยอดเงินให้กู้ที่ไม่มี Rating ของ สง.

2.3 ในกรณีที่ สง. ลงทุนในตราสารของลูกหนี้ MDBs ที่ไม่มี Rating ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

(1) ในกรณีมี Rating ของตราสารอื่นที่ลูกหนี้ MDBs ดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 100 สง. จะสามารถใช้ Rating ของตราสารดังกล่าวมาคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้ได้เฉพาะกรณีตราสารที่ไม่มี Rating ซึ่ง สง. ลงทุนนั้นเป็นตราสารที่ สง. มีสิทธิเรียกร้องในลำดับที่เท่าเทียม (pari passu) หรือเหนือกว่าตราสารที่มี Rating หากไม่เข้าตามเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating

(2) ในกรณีมี Rating ของลูกหนี้ MDBs ในฐานะของผู้กู้ยืม (Issuer rating) สง. จะสามารถใช้ Rating ในฐานะของผู้กู้ยืมได้เฉพาะกรณีตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุนนั้นมิใช่ด้อยสิทธิหรือเทียบเท่า (senior and unsecured) เท่านั้น หากไม่เข้าเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีที่ไม่มี Rating

ในกรณีที่ สง. มีทั้ง Rating ของตราสารอื่นที่มีคุณภาพสูงตามข้อ 2.3 (1) และมี Rating ของผู้กู้ยืม (Issuer rating) ตามข้อ 2.3 (2) ด้วย ให้ สง. สามารถเลือกใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามข้อ 2.3 (1) หรือข้อ 2.3 (2) สำหรับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุนได้

(3) ในกรณีมี Rating ของผู้กู้ยืมหรือมี Rating ของตราสารอื่นที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของผู้กู้ยืมหรือตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นสำหรับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุน

ในกรณีที่ สง. มีทั้ง 2 Ratings คือ มี Rating ของผู้กู้ยืมซึ่งมีคุณภาพต่ำและมี Rating ของตราสารซึ่งมีคุณภาพต่ำด้วย และเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2.1 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 โดยทั้ง 2 Ratings มีน้ำหนักความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ให้ สง. ใช้ น้ำหนักความเสี่ยงที่สูงกว่ากับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สง. ลงทุน

2.4 สง. จะไม่สามารถใช้การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในการคำนวณเงินกองทุนได้อีก ถ้าผลจากการมี Credit enhancement ได้สะท้อนอยู่ใน Rating ที่ได้รับแล้วนั้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ เรื่อง การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในร่างหลักเกณฑ์ Final draft ที่ไม่ให้มีการนับปัจจัย Credit enhancement ซ้ำซ้อน

ตารางที่ 8 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้สถาบันการเงิน

1. ลูกหนี้ สง. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating ของภาครัฐบาล และธนาคารกลางของประเทศ ที่ สง. นั้นจดทะเบียนจัดตั้ง โดยให้ สง. พิจารณาใช้ Local currency rating หรือ Foreign currency rating ตามสกุลเงินของลูกหนี้ และใช้น้ำหนักความเสี่ยง ดังนี้

Rating เกรด ของรัฐบาล	1	2	3-5	6	ไม่มี Rating
น้ำหนักความเสี่ยง (ร้อยละ)	20	50	100	150	100

2. ลูกหนี้ สง. ที่อยู่ในรูปสกุลเงินของประเทศนั้น และมีอายุตามสัญญา (original maturity) ไม่เกิน 3 เดือน สำหรับยอดสินทรัพย์ในส่วนที่ไม่เกินกว่าแหล่งเงินทุนของ สง. ที่มีอยู่ในสกุลเงินนั้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 20 โดยไม่คำนึงถึง Rating ของภาครัฐบาล และธนาคารกลางของประเทศนั้น สำหรับส่วนที่เกินกว่าแหล่งเงินทุนของ สง. ที่มีอยู่ในสกุลเงินนั้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงโดยพิจารณาจาก Local currency rating ของภาครัฐบาล และธนาคารกลางของประเทศที่ สง. นั้นจดทะเบียนจัดตั้งอยู่ และใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามข้อ 1

3. กรณีที่ สง. ลงทุนในตราสาร Credit linked note ที่ สง. อื่นเป็นผู้ออก (หมายถึง สง. ขาย ประกันความเสี่ยง) ซึ่งการคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของตราสารประเภทนี้ให้เปรียบเทียบกับน้ำหนัก ความเสี่ยงของกลุ่มสัญญาที่เป็น สง. ผู้ออกตราสารกับน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิง แล้วใช้น้ำหนักความเสี่ยงที่สูงกว่าในการคำนวณเงินกองทุน ดังนั้น ในกรณีที่น้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์ อ้างอิงสูงกว่า จึงกำหนดให้ สง. รายงานมูลค่าเงินลงทุนใน Credit linked note นี้ด้วย แต่ให้ใช้น้ำหนัก ความเสี่ยงของกลุ่มสัญญาที่เป็น สง. ผู้ออกตราสารเท่ากับศูนย์

ตารางที่ 9 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์

กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์ เหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงิน ตามที่กำหนดในคำอธิบายในตารางที่ 8

ตารางที่ 10 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้ธุรกิจเอกชน

1. สง. อาจกำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100 สำหรับลูกหนี้ธุรกิจเอกชนทั้งหมดของ สง. โดยไม่คำนึงถึง Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจาก ธปท. ก่อน
2. ในกรณีที่ สง. ให้กู้หรือลงทุนในตราสารระยะยาวของลูกหนี้ธุรกิจเอกชน บริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันวินาศภัย และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ให้ สง. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating ของลูกหนี้ผู้กู้ยืม (Issuer rating) หรือ Rating ของตราสาร (Issue-specific rating) ที่ สง. ลงทุนที่ ได้รับจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก ดังนี้

Rating เกรดของ ธุรกิจเอกชน	1	2	3-4	5-6	ไม่มี Rating
น้ำหนักความเสี่ยง (ร้อยละ)	20	50	100	150	100

3. ในกรณีที่ สง. ลงทุนในตราสารระยะสั้นของลูกหนี้ธุรกิจเอกชน บริษัทประกันชีวิต บริษัท ประกันวินาศภัย และบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ให้ สง. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating ระยะสั้นที่ได้รับจากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก ดังนี้

Rating เกรดของ ธุรกิจเอกชน	1	2	3	4
น้ำหนักความเสี่ยง (ร้อยละ)	20	50	100	150

4. ในกรณีที่ สง. ให้กู้แก่ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนดังกล่าว ซึ่งไม่มี Rating ของลูกหนี้ผู้กู้ยืม (Issuer rating) ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

4.1 ในกรณีมี Rating ของตราสารระยะสั้นที่ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 3 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นกับเงินให้กู้ที่ไม่มี Rating ของ สง.

4.2 หากไม่มี Rating ของตราสารระยะสั้นซึ่งมี Rating ที่มีคุณภาพต่ำ แต่มี Rating ของตราสารระยะยาวอื่นที่ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 100 ให้ สง. สามารถใช้ Rating ของตราสารดังกล่าวมาคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของเงินให้กู้นั้นได้เฉพาะยอดเงินให้กู้ที่ สง. มีสิทธิเรียกร้องในลำดับที่เท่าเทียม (pari passu) หรือเหนือกว่าตราสารที่มี Rating หากไม่เข้าตามเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating

4.3 หากไม่มี Rating ของตราสารระยะสั้นซึ่งมี Rating ที่มีคุณภาพต่ำ แต่มี Rating ของตราสารระยะยาวอื่นที่ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นกับยอดเงินให้กู้ที่ไม่มี Rating ของ สง.

5. ในกรณีที่ สง. ลงทุนในตราสารของลูกหนี้ธุรกิจเอกชนที่ไม่มี Issue Specific Rating ให้ สง. ปฏิบัติดังนี้

5.1 ในกรณีมี Rating ของตราสารระยะสั้นที่ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 3 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150 ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของตราสารที่มีคุณภาพต่ำนั้นกับตราสารที่ไม่มี Rating ของ สง.

5.2 หากไม่มี Rating ของตราสารระยะสั้นซึ่งมี Rating ที่มีคุณภาพต่ำ แต่มี Rating ของตราสารระยะยาวอื่นที่ลูกหนี้ธุรกิจเอกชนดังกล่าวเป็นผู้ออกตราสาร และเป็น Rating ที่มีคุณภาพสูง ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 100 ให้ สง. สามารถใช้ Rating ของตราสารดังกล่าวมาคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงของลูกหนี้นั้นได้เฉพาะกรณีตราสารที่ไม่มี Rating ซึ่ง สง. ลงทุนนั้นเป็นตราสารที่ สง. มีสิทธิเรียกร้องในลำดับที่เท่าเทียม (pari passu) หรือเหนือกว่าตราสารที่มี Rating หากไม่เข้าตามเงื่อนไขนี้ ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีไม่มี Rating

5.3 หากไม่มี Rating ของตราสารระยะสั้นซึ่งมี Rating ที่มีคุณภาพต่ำ แต่มี Rating ของลูกหนี้ธุรกิจเอกชนในฐานะของผู้กู้ยืม (Issuer rating) สง. จะสามารถใช้ Rating ในฐานะของผู้กู้ยืมได้เฉพาะกรณี

ตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สก. ลงทุนนั้นมีฐานะไม่ด้อยสิทธิหรือเทียบเท่า (senior and unsecured) เท่านั้น หากไม่เข้าเงื่อนไขนี้ ให้ สก. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับกรณีที่ไม่มี Rating

ในกรณีที่ สก. มีทั้ง Rating ของตราสารระยะยาวอื่นที่มีคุณภาพสูงตามข้อ 5.2 และมี Rating ของผู้กู้ยืม (Issuer rating) ตามข้อ 5.3 ด้วย ให้ สก. สามารถเลือกใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามข้อ 5.2 หรือ ข้อ 5.3 สำหรับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สก. ลงทุนได้

5.4 หากไม่มี Rating ของตราสารระยะสั้นซึ่งมี Rating ที่มีคุณภาพต่ำ แต่มี Rating ของผู้กู้ยืม (Issuer rating) หรือมี Rating ของตราสารระยะยาวที่มีคุณภาพต่ำ ซึ่งเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 ให้ สก. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงของผู้กู้ยืมหรือตราสารระยะยาวที่มีคุณภาพต่ำนั้นสำหรับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สก. ลงทุน

ในกรณีที่ สก. มีทั้ง 2 Ratings คือ มี Rating ของผู้กู้ยืมซึ่งมีคุณภาพต่ำและมี Rating ของตราสารระยะยาวซึ่งมีคุณภาพต่ำด้วย และเมื่อเทียบเป็นน้ำหนักความเสี่ยงตามตารางในข้อ 2 แล้วมีน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 100 โดยทั้ง 2 Ratings มีน้ำหนักความเสี่ยงที่แตกต่างกัน ให้ สก. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงที่สูงกว่ากับตราสารที่ไม่มี Rating ที่ สก. ลงทุน

6. กรณีที่บริษัทเอกชนรายนั้นไม่มี Rating และใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 100 แต่ประเทศที่บริษัทเอกชนรายนั้นจัดตั้งอยู่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงสูงกว่าร้อยละ 100 ให้ สก. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงของบริษัทเอกชนรายนั้นเท่ากับน้ำหนักความเสี่ยงของประเทศที่บริษัทเอกชนนั้นจัดตั้งอยู่แทน

7. สก. จะไม่สามารถใช้การปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในการคำนวณเงินกองทุนได้อีก ถ้าผลจากการมี Credit enhancement ได้สะท้อนอยู่ใน Rating ที่ได้รับแล้วนั้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์เรื่องการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในร่างหลักเกณฑ์ Final draft ที่ไม่ให้มีการนับปัจจัย Credit enhancement ซ้ำซ้อน

สำหรับรายการสินทรัพย์ตามตารางที่ 5 ถึง ตารางที่ 10 ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150 ตาม Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก หรือ Country Risk Classification ของ OECD ธปท. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงที่ลดลง ตามเงินสำรองที่ สก. กันไว้ ดังนี้

- (1) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150
- (2) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป แต่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100
- (3) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 50

ทั้งนี้ รายการสินทรัพย์ตามตารางที่ 5 ถึงตารางที่ 10 ที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100 ตาม Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก หรือ Country Risk Classification ของ OECD กรณีสินทรัพย์ดังกล่าวมีเงินสำรองที่กันไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น ธปท. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 50

ตารางที่ 11 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้รายย่อย

1. ลูกหนี้รายย่อย ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ครบทุกข้อ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 75

(1.1) Orientation criterion เป็นสินเชื่อที่ให้แก บุคคล กลุ่มบุคคล หรือธุรกิจขนาดเล็ก⁷

(1.2) Product criterion เป็นการให้สินเชื่อในรูปแบบของวงเงินหมุนเวียน (revolving credit) หรือวงเงินสินเชื่อ (line of credit) ซึ่งรวมถึงบัตรเครดิต และวงเงิน O/D สินเชื่อบุคคลและสินเชื่อเช่าซื้อ เช่น เช่าซื้อรถ หรือวงเงินกู้หรือภาระผูกพันที่ให้แกธุรกิจขนาดเล็ก ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินลงทุนในตราสารหนี้หรือตราสารทุนของบริษัททั้งที่เป็นบริษัทจดทะเบียนและไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

(1.3) Granularity criterion มีการกระจายตัวของสินเชื่อในพอร์ตสินเชื่อรายย่อยในระดับที่จะลดความเสี่ยงได้ โดยวงเงินรวมสินเชื่อและการก่อภาระผูกพันที่ให้แกลูกหนี้รายย่อยแต่ละรายและผู้เกี่ยวข้อง⁸ ต้องมีไม่เกินร้อยละ 0.2 ของยอดรวมวงเงินทั้งสิ้นของเงินให้สินเชื่อรายย่อยและการก่อภาระผูกพันที่ให้แกลูกหนี้รายย่อยและผู้เกี่ยวข้องที่เข้าเกณฑ์ทั้งหมด ซึ่งรวมสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยตามข้อ 2 ของคำอธิบายในตารางที่ 12 แต่ไม่รวมวงเงินที่ให้แกลูกหนี้รายย่อยที่เป็นลูกหนี้ด้อยคุณภาพ

(1.4) Low value of individual exposures วงเงินรวมสินเชื่อและการก่อภาระผูกพันที่ให้แกลูกหนี้รายย่อยแต่ละรายและผู้เกี่ยวข้อง ต้องไม่เกิน 50 ล้านบาท

2. ลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่ไม่เข้าเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อของลูกหนี้รายย่อยตาม 1 แต่มีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อใช้ส่วนตัว กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100

3. ลูกหนี้บุคคลธรรมดาที่ไม่เข้าเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อของลูกหนี้รายย่อยตาม 1 แต่มีวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อใช้ในธุรกิจของผู้กู้ กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ดังนั้น จึงให้ สง. รายงานข้อมูลในตารางที่ 10 SA-Banking Book: การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้เอกชนแทน โดย $RW = 100\%$ เนื่องจากไม่มี Rating

⁷ ให้ สง. กำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมภายใน สง. ในการพิจารณาธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติในการให้สินเชื่อและการบริหารความเสี่ยงของ สง.

⁸ ให้ สง. อ้างอิงคำนิยามของผู้เกี่ยวข้องตามที่ระบุในภาคผนวก จ.1 ของร่างหลักเกณฑ์ Final Draft ซึ่งนิยามผู้เกี่ยวข้องอ้างอิงหลักเกณฑ์ตามมาตรา 13 เรื่อง Large exposure ที่ให้นำมาตรา 12 (ทวิ) ตาม พรบ. การธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการคำนวณวงเงินทั้งสิ้นที่ให้แกลูกหนี้รายย่อย เฉพาะกรณีลูกหนี้ขนาดเล็ก ให้ สง. นับรวมมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ของอนุพันธ์ทางการเงิน โดยการนำ Notional Amount คูณด้วยค่าแปลงสภาพที่ ธปท. กำหนดด้วย

4. ลูกหนี้ธุรกิจขนาดเล็กที่ไม่เข้าเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อของลูกหนี้รายย่อยตาม 1 กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ดังนั้น จึงให้ สง. กรอกข้อมูลในตารางที่ 10 SA-Banking Book: การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้เอกชนแทน

สำหรับกรณีลูกหนี้รายย่อยที่ไม่เข้าเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อตามที่ ธปท. กำหนด จึงไม่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 75 นั้น ธปท. อนุญาตให้ สง. ยังคงจัดขอดหนี้บัตรเครดิตของลูกหนี้ดังกล่าวไว้ในประเภทลูกหนี้รายย่อยได้ โดย สง. ต้องแยกขอดหนี้อื่นๆ ตามข้อ 2, 3, และ 4 ด้วย ทั้งนี้ หาก สง. ไม่สามารถแยกขอดหนี้บัตรเครดิตและขอดหนี้อื่นๆ ได้ ให้ สง. รายงานขอดหนี้ทุกประเภทของลูกหนี้ดังกล่าวในตารางลูกหนี้ธุรกิจเอกชนและใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 100

ตารางที่ 12 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

1. สินเชื่อที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัยให้กับบุคคลธรรมดาเท่านั้น โดย สง. รับจํานองที่ดินและ/หรือสิ่งปลูกสร้างเป็นประกันลำดับหนึ่ง กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 35 ทั้งนี้ ที่ดินและ/หรือสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่ายอดเงินให้สินเชื่อคงค้าง รวมทั้งดอกเบี้ยค้างรับ และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดในเรื่องการให้สินเชื่อหรือการให้กู้ยืมเพื่อการจัดหาที่อยู่อาศัยและการประเมินมูลค่าหลักประกัน

2. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ไม่เข้าเกณฑ์ตาม 1 แต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของลูกหนี้รายย่อยตามคำอธิบายตามตาราง 11 กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 75

3. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่ไม่เข้าเกณฑ์ตามข้อ 1 และ 2 กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100

ตารางที่ 13 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับสินทรัพย์อื่น

1. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 สำหรับ

- เงินสดที่เป็นเงินบาทและเงินตราต่างประเทศที่ สง. ถือไว้ เงินสดหรือเงินฝากที่ สง. ได้รับเป็นหลักประกันจากผู้กู้ ซึ่งเป็นสกุลเงินเดียวกับขอดหนี้ และเงินสดที่ สง. ได้รับเป็นหลักประกันหรือกู้ยืมมาจากคู่สัญญากรณีที่ทำธุรกรรม Repo-style transaction หรือธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (OTC Derivative) ซึ่งเข้าเงื่อนไขที่จะได้รับน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 กรณีที่ สง. ใช้วิธี Simple ตามที่ ธปท. กำหนดในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 65-66⁹

- ขอดเหลือัมบัญชีระหว่างสำนักงานของ สง. นั้น
- สินทรัพย์ประเภทภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี
- ค่าใช้จ่ายล่วงหน้า

⁹ ธปท. เพิ่มเติมรายการดังกล่าวในตารางนี้ เพื่อให้ สง. รายงานข้อมูล CRM ที่ต้องปรับเพิ่ม อันเนื่องมาจากการที่ สง. ได้รับเงินสดดังกล่าวมาเป็นหลักประกันของ สง.

- สินทรัพย์ที่เกิดจากการวัดมูลค่ายุติธรรมของสัญญาอนุพันธ์ทางการเงิน
- รายการสินทรัพย์ที่ ธปท. กำหนดให้หักออกจากเงินกองทุนแล้ว เช่น ค่าความนิยม

ตราสาร First-to-default credit linked notes ที่มี Rating เกรด 4 และ 5 เป็นต้น

- ภาระของลูกค้าจากการรับรอง¹⁰

2. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 สำหรับ

- เงินสดที่ สง. ได้รับเป็นหลักประกันหรือกู้ยืมมาจากคู่สัญญากรณีที่ทำธุรกรรม Repo-style transaction ซึ่งเข้าเงื่อนไขที่จะได้รับน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 กรณีที่ สง. ใช้วิธี Simple ตามที่ ธปท. กำหนดในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 67⁹

3. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 20 สำหรับ

- เงินสดหรือเงินฝากที่ สง. ได้รับเป็นหลักประกันจากผู้กู้ซึ่งเป็นสกุลเงินที่ต่างจากยอดหนี้ หรือกรณีเงินสดที่ สง. ได้รับเป็นหลักประกันหรือกู้ยืมมาจากคู่สัญญากรณีที่ทำธุรกรรม Repo-style transaction หรือธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (OTC Derivative) ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขที่ได้รับยกเว้น ให้กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 หรือ 10 กรณี สง. ใช้วิธี Simple⁹
- ทองคำซึ่งผู้กู้นำมาวางเป็นหลักประกันกับ สง. กรณีที่ สง. ใช้วิธี Simple¹¹
- รายการเงินสดระหว่างเรียกเก็บ ซึ่งเป็นรายการย่อยในรายการเงินสดของบุคคล
- เงินลงทุนในหลักทรัพย์ หรือหน่วยลงทุน รวมทั้งผลตอบแทนค้างรับ เฉพาะจำนวนเงินที่ กระทรวงการคลังทำสัญญาให้ความคุ้มครองหรือตกลงเป็นผู้รับความเสี่ยง เช่น กองทุนวายุภักษ์ หนึ่ง

4. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100 สำหรับ

- เงินลงทุนในตราสารทุน (Equity exposure) ของบริษัททั้งที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
- หน่วยลงทุนในกองทุนรวม ทั้งนี้ ในกรณีที่ สง. เลือกใช้วิธีคำนวณน้ำหนักความเสี่ยงตามสัดส่วน ประเภท และจำนวนของสินทรัพย์ที่กองทุนของหน่วยลงทุนนั้นลงทุนจริง (look-through) โดยที่ สง. ต้องสามารถคำนวณมูลค่าสุทธิของสินทรัพย์ดังกล่าวในแต่ละวันได้ ให้ สง. ที่เลือกใช้วิธีนี้รายงาน มูลค่าของหน่วยลงทุนที่คำนวณได้ตามสัดส่วนของสินทรัพย์แต่ละประเภทและนำมาคูณกับน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์แต่ละประเภทที่เกี่ยวข้อง

¹⁰ ธปท. กำหนดให้ สง. รายงานรายการดังกล่าวเป็นรายการนอกงบดุลประเภท Other off-balance sheet ในการคำนวณเงินกองทุน ดังนั้น ภาระของลูกค้าจากการรับรองซึ่งเป็นรายการสินทรัพย์ในงบดุล จึงกำหนดให้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 0 เพื่อให้สามารถกระทบยอด ข้อมูลที่ สง. รายงานกับยอดในงบดุล

¹¹ ธปท. เพิ่มเติมรายการดังกล่าวในตารางนี้ เพื่อให้ สง. รายงานข้อมูล CRM ที่ต้องปรับเปลี่ยน อันเนื่องมาจากการที่ สง. ได้รับทองคำดังกล่าวมาเป็น หลักประกันของ สง.

- ตราสารที่ให้นับเป็นเงินกองทุน (regulatory capital instruments) ที่ออกโดย สง. หรือบริษัทหลักทรัพย์อื่น ในส่วนที่ไม่ได้กำหนดให้หักออกจากเงินกองทุน

- ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ สินทรัพย์ประจำอื่นๆ และทรัพย์สินรอการขาย
- สินทรัพย์อื่นที่ไม่ได้ระบุข้างต้น

ตารางที่ 14 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับลูกหนี้ด้วยคุณภาพ

ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150 สำหรับสินทรัพย์ประเภท 1- 8 ตามตารางที่ 5-12 ข้างต้น ที่จัดเป็นลูกหนี้ด้วยคุณภาพ ยกเว้นสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่จัดเป็นลูกหนี้ด้วยคุณภาพ ซึ่งกำหนดให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100 อย่างไรก็ตาม กรณีที่ลูกหนี้ด้วยคุณภาพดังกล่าวมีการกันสำรองไว้เป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงที่ลดลงได้ตามที่ ธปท. กำหนดดังนี้

1. ลูกหนี้ด้วยคุณภาพส่วนที่ไม่มีหลักประกันตามประเภทที่ ธปท. กำหนดในหลักเกณฑ์เรื่องการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 61-87 (ยกเว้นหลักประกันประเภท อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์และลูกหนี้เพื่อการค้า) กำหนดน้ำหนักความเสี่ยง ดังนี้

- (1) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150
- (2) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป แต่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100
- (3) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น และค้างชำระไม่เกิน 1 ปี กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 50
- (4) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น แต่ค้างชำระเกิน 1 ปี กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100

2. ลูกหนี้ด้วยคุณภาพส่วนที่มีหลักประกันประเภท 1) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์ (Commercial Real Estate: CRE) 2) อสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย (Residential Real Estate) หรือ 3) ลูกหนี้การค้า (Receivable) เป็นประกันเต็มจำนวน ซึ่งไม่เข้าข่ายประเภทหลักประกันที่ ธปท. กำหนดในหลักเกณฑ์เรื่องการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตในร่างหลักเกณฑ์ Final draft หน้า 61-87 กำหนดน้ำหนักความเสี่ยง ดังนี้

- (1) กรณีมีเงินสำรองที่กันไว้ต่ำกว่าร้อยละ 15 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 150

(2) กรณีมีเงินสำรองที่กักไว้ตั้งแต่ร้อยละ 15 ขึ้นไป แต่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100

(3) กรณีมีเงินสำรองที่กักไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น และค้างชำระไม่เกิน 1 ปี กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 50

(4) กรณีมีเงินสำรองที่กักไว้ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น แต่ค้างชำระเกิน 1 ปี กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100

3. สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยที่จัดเป็นลูกหนี้ด้วยคุณภาพ ซึ่งมีหลักประกันเต็มจำนวน กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงดังนี้

(1) กรณีมีเงินสำรองที่กักไว้ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100

(2) กรณีมีเงินสำรองที่กักไว้ตั้งแต่ร้อยละ 20 ขึ้นไป ของยอดหนี้คงค้างทั้งสิ้น กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 50

4. ธปท. กำหนดชื่อน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 10 ไว้ในตารางนี้ด้วย เพื่อให้ สง. รายงานมูลค่าหลักประกันสำหรับลูกหนี้ด้วยคุณภาพที่เข้าเงื่อนไขน้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 10 ซึ่ง สง. ได้รับจากการทำธุรกรรม Repo-style transaction และธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (OTC Derivatives) สำหรับ สง. ที่มีการปรับลดความเสี่ยงด้านเครดิตโดยวิธี Simple ตามที่ ธปท. กำหนดไว้ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 67

*สำหรับธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย ซึ่ง ธปท. อนุญาตให้ใช้วิธี Simplified Standardised Approach (วิธี SSA) ให้กรอกข้อมูลในตารางเดียวกันกับธนาคารพาณิชย์ที่ใช้วิธี Standardised Approach แต่ให้อ้างอิงน้ำหนักความเสี่ยงตามหลักเกณฑ์ที่ต่างกันในแต่ละประเด็นดังต่อไปนี้

1. สำหรับกรณีลูกหนี้ภาครัฐบาลและธนาคารกลาง รวมทั้งลูกหนี้สถาบันการเงิน ลูกหนี้บริษัทหลักทรัพย์และลูกหนี้ PSEs ที่กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงเหมือนกับลูกหนี้สถาบันการเงินนั้น ธปท. กำหนดให้ใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามคะแนน Country Risk Classification ที่รัฐบาลและธนาคารกลางของประเทศนั้นๆ ได้รับจาก OECD เท่านั้น

2. สำหรับกรณีของลูกหนี้ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ที่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในคำอธิบายตามข้อ 1 ในตารางที่ 7 นั้น ธปท. กำหนดให้มน้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับร้อยละ 100 ทุกกรณี

3. สำหรับกรณีของลูกหนี้ธุรกิจเอกชน ธปท. กำหนดให้ใช้น้ำหนักความเสี่ยงเท่ากับ 100 ทุกกรณี

4. สำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ค่อยคุณภาพ 9 ประเภทและสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 100 หรือร้อยละ 150 ตาม Country risk classification ของ OECD แต่มีการกันสำรองไว้เป็นสัดส่วนที่สูงตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดไว้สำหรับธนาคารพาณิชย์ ให้ ธย. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงที่ลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดไว้สำหรับธนาคารพาณิชย์

ตารางที่ 15 : สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับผู้ขายประกันความเสี่ยงด้านเครดิตประเภท First-to-default credit derivative และธุรกรรม Securitisation

ตารางที่ 15 เป็นตารางการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับผู้ขายประกันความเสี่ยงด้านเครดิตประเภท First-to-default credit derivative และธุรกรรม Securitisation ซึ่ง ธย. มีวัตถุประสงค์ที่จะนำตารางดังกล่าวบันทึกไว้ในบัญชีเพื่อการธนาคาร (Banking book) ของ ธย.

1. กรณีที่ ธย. ลงทุนในตราสาร First-to-default linked notes ที่มี Rating ให้ ธย. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating ของ notes นั้น โดยอ้างอิงหลักเกณฑ์ในร่าง Final draft หน้า 85

2. รายการปรับปรุงสินทรัพย์เสี่ยงสำหรับธุรกรรม First-to-default credit derivatives คือ รายการที่ต้องหักหรือบวกกลับ เช่น กรณีที่ ธย. เป็นผู้ขายอนุพันธ์ด้านเครดิตประเภท First-to-default swap หรือเป็นผู้ลงทุนใน First-to-default credit linked notes (FTDN) ที่ไม่มี Rating ให้ ธย. คำนวณผลรวมสินทรัพย์เสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงแต่ละรายในกลุ่ม (คำนวณโดยนำมูลค่าที่ต้องชดเชยตามสัญญา¹² คูณด้วยค่าแปลงสภาพเท่ากับ 1 และคูณด้วยน้ำหนักความเสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงแต่ละรายในกลุ่ม) และให้รายงานในตารางตามประเภทของสินทรัพย์อ้างอิงนั้น

สำหรับกรณี First-to-default swap ผลรวมของสินทรัพย์เสี่ยงที่คำนวณได้ต้องไม่เกินกว่าสินทรัพย์เสี่ยงของมูลค่าที่จะต้องชดเชยตามสัญญา¹² (Notional amount)

สำหรับกรณี First-to-default credit linked note (FTDN) ที่ไม่มี Rating ให้ ธย. เปรียบเทียบผลรวมของสินทรัพย์เสี่ยงที่คำนวณได้กับสินทรัพย์เสี่ยงของมูลค่าเงินลงทุนใน FTDN ที่คำนวณตามน้ำหนักความเสี่ยงของผู้ขาย FTDN โดยกำหนดให้ ธย. เลือกใช้สินทรัพย์เสี่ยงที่สูงกว่า ทั้งนี้ สินทรัพย์เสี่ยงดังกล่าวต้องไม่เกินกว่าสินทรัพย์เสี่ยงของมูลค่าที่จะต้องชดเชยตามสัญญา¹² (Notional amount)

ดังนั้น จึงกำหนดให้ ธย. ปรับปรุงสินทรัพย์เสี่ยงในส่วนที่คำนวณไว้เกินในตารางนี้ โดยนำส่วนต่างที่คำนวณได้หักออกจากสินทรัพย์เสี่ยง (กรอกตัวเลขติดลบ)

ก) กรณีธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศไทย รายการปรับปรุงมีค่าเท่ากับยอดรวมของสินทรัพย์เสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงแต่ละรายในกลุ่มรวมกันหักด้วยมูลค่าที่จะต้องชดเชยตามสัญญา (Notional amount) ซึ่งหารด้วยร้อยละ 8.5 แล้ว

¹² มูลค่าที่ต้องชดเชยตามสัญญา หมายถึง จำนวนเงินสูงสุดที่ผู้ซื้อประกันความเสี่ยงจะได้รับการชดเชยตามสัญญา

ข) กรณีสาขาธนาคารต่างประเทศ รายการปรับปรุงมีค่าเท่ากับยอดรวมของสินทรัพย์เสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงแต่ละรายการในกลุ่มรวมกันหักด้วยมูลค่าที่ต้องชดเชยตามสัญญา (Notional amount) ซึ่งหารด้วยร้อยละ 7.5 แล้ว

ทั้งนี้ กรณีที่ยอดรวมของสินทรัพย์เสี่ยงของสินทรัพย์อ้างอิงแต่ละรายการในกลุ่มรวมกันไม่เกินสินทรัพย์เสี่ยงของมูลค่าที่ต้องชดเชยตามสัญญา (Notional amount) สง. ไม่ต้องรายงานรายการปรับปรุงสินทรัพย์เสี่ยงในช่องนี้

3. กรณีที่ สง. ลงทุนในตราสาร Securitisation ที่มี Rating ให้ สง. ใช้น้ำหนักความเสี่ยงตาม Rating ของตราสารดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำรงเงินกองทุนสำหรับธุรกรรม Securitisation ที่ ธปท. จะกำหนดต่อไป

ทั้งนี้ ให้ สง. อ้างอิงตัวอย่างการรายงานข้อมูลสำหรับ สง. ที่เป็นผู้ขาย First-to-default swap ตามตัวอย่างที่ 5B หรือผู้ซื้อ First-to-default linked note ตามตัวอย่างที่ 6B

ตารางที่ 16 : รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุลที่ไม่ใช่รายการ OTC Derivatives

ตารางที่ 16 เป็นตารางที่แสดงรายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการนอกงบดุล (ไม่รวม OTC Derivatives) โดยให้ สง. รายงาน Notional principal amount ของรายการนอกงบดุลในช่อง Notional principal amount ก่อนหัก Specific provision และรายงานมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลในช่อง Credit equivalent amount โดยการนำยอด Notional principal amount หลังหัก Specific provision คูณด้วยค่าแปลงสภาพ (Credit conversion factor) ตามที่ ธปท. กำหนดในแต่ละประเภทรายการนอกงบดุล ดังนี้

1. วงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ (Undrawn line) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 วงเงินที่ สง. สามารถยกเลิกได้โดยไม่มีเงื่อนไข (Uncommitted) และวงเงินสำหรับการทำสัญญาอนุพันธ์ทางการเงิน (OTC derivative) มีค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 0

1.2 วงเงินที่ สง. ไม่สามารถยกเลิกได้ (Committed) แบ่งเป็น

1.2.1 วงเงินที่มีอายุตามสัญญาไม่เกิน 1 ปี

- ค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 20

- ค่าแปลงสภาพที่น้อยกว่าร้อยละ 20 ใช้ในกรณีที่ค่า CCF ของวงเงินที่เบิกใช้แล้ว (Drawn amount) มีค่าต่ำกว่าค่า CCF ของวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ (Undrawn Amount) (ทั้งนี้ ไม่รวมถึงวงเงินของ OTC derivative) ซึ่งกำหนดให้ใช้ค่า CCF ของวงเงินที่เบิกใช้แล้ว

1.2.2 วงเงินที่มีอายุตามสัญญามากกว่า 1 ปี

- ค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 50
- ค่าแปลงสภาพที่น้อยกว่าร้อยละ 50 ใช้ในกรณีที่ค่า CCF ของวงเงินที่เบิกใช้แล้ว (Drawn amount) มีค่าต่ำกว่าค่า CCF ของวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้ (Undrawn Amount) (ทั้งนี้ ไม่รวมถึงวงเงินของ OTC derivative) ซึ่งกำหนดให้ใช้ค่า CCF ของวงเงินที่เบิกใช้แล้ว

1.2.3 วงเงินที่ไม่เข้าข่ายข้อ 1.2.1 และ 1.2.2 มีค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 100

2. รายการนอกงบดุลประเภทอื่น ซึ่งกำหนดค่าแปลงสภาพต่างกัน ดังนี้

2.1 กำหนดค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 0 ได้แก่ ตัวเงินเพื่อเรียกเก็บเงิน และภาระผูกพันที่สามารถบอกเลิกสัญญาได้

2.2 กำหนดค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 20 ได้แก่

- ภาระผูกพันเพื่อการนำสินค้าเข้าตามเลตเตอร์ออฟเครดิตระยะสั้น ทั้งกรณี Issuing bank และ Confirming bank ทั้งที่มีเอกสารประกอบแล้วและยังไม่มีเอกสารประกอบ รวมถึงภาระรับรองตามตัวเงินค่าสินค้าเข้าที่ยังไม่ครบกำหนด (Acceptances on trade bills)
- การค้ำประกันการออกของ (Shipping Guarantee)

2.3 กำหนดค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 50 ได้แก่

- ภาระผูกพันซึ่งขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของลูกค้า ได้แก่ การค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญา การค้ำประกันการรับเหมาก่อสร้าง การค้ำประกันการซื้อขายพัสดุ การค้ำประกันการชำระเงินค่าภาษี เช่น ภาษีนำเข้า ภาษีของชาวต่างประเทศที่ทำงานในประเทศไทยและจะเดินทางออกนอกประเทศ ภาษีกรมสรรพสามิต เป็นต้น การค้ำประกันการยื่นซองประกวดราคา การค้ำประกันค่าน้ำ มิเตอร์น้ำ ค่าไฟฟ้า มิเตอร์ไฟฟ้า การค้ำประกันการชำระเงินค่าสินค้า การค้ำประกันการปฏิบัติงานตามสัญญาซื้อขาย/ว่าจ้าง การค้ำประกันเพื่อการเบิกเงินล่วงหน้า การค้ำประกันการปฏิบัติตามสัญญาอื่น เช่น การค้ำประกันบุคคลต่างด้าว การค้ำประกันการใช้จ่ายผ่านบัตร Synergy card หรือ Star card ในการเติมน้ำมัน เป็นต้น การค้ำประกันผลงาน/การค้ำประกันคุณภาพสินค้า ภาระผูกพันอื่นๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงาน
- การค้ำประกันต่อศาลเพื่อการดำเนินคดี หรือเพื่อรอคำตัดสินของศาล
- การค้ำประกันการจำหน่ายตราสารหรือหลักทรัพย์แบบ Firm underwriting

2.4 กำหนดค่าแปลงสภาพเท่ากับร้อยละ 100 ได้แก่

- การรับอาวัลและสอด้เข้าแก้หน้าในตัวเงิน

- การค้ำประกันการกู้ยืมเงิน
- การค้ำประกันการกู้ยืมเงินในลักษณะอื่น ซึ่งจะต้องชำระหนี้แทนโดยปราศจากเงื่อนไขการค้ำประกันการเพิ่มทุน การค้ำประกันในลักษณะอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการกู้ยืมเงินของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
- การค้ำประกันการขาย ขายลด หรือขายช่วงลดตัวเงิน
- การสกลหลังตัวเงินแบบผู้รับสกลหลังมีสิทธิไถ่เบีย
- สัญญาการซื้อสินทรัพย์ที่ต้องปฏิบัติตามโดยปราศจากเงื่อนไข
- การค้ำประกัน การรับประกัน หรือการก่อภาระผูกพันอันเนื่องมาจากการขายสินทรัพย์
- ภาระผูกพันตามสัญญาธุรกรรมขายตราสาร โดยมีเงื่อนไขว่าจะซื้อคืน (Repo)
- ภาระผูกพันตามสัญญายืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (Securities Borrowing and Lending)
- ภาระผูกพันตามสัญญาหรือข้อตกลงการรับประกันความเสี่ยง ซึ่งได้แก่ สัญญาที่ สง. รับโอนความเสี่ยงด้านเครดิตหรือตกลงรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์อ้างอิงจากคู่สัญญา ซึ่งเป็นธุรกรรมที่อยู่ในบัญชีเพื่อการธนาคาร¹³
- ภาระจากการรับรองตัวเงิน
- ภาระผูกพันอื่นๆ ที่มีได้ระบุไว้ข้างต้น

ตารางที่ 17 : รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยวิธี Original Exposure แยกตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงินและอายุสัญญา

ตารางที่ 17 เป็นตารางแสดงข้อมูลจำนวนเงินตามสัญญา และมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณ โดยวิธี Original Exposure ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 (ประกาศฯ) หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

ก. จำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรม (Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount)

ให้รายงานจำนวนเงินตามสัญญา (Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount)

¹³ สำหรับกรณีที่ สง. เป็นผู้รับโอนความเสี่ยงด้านเครดิตหรือตกลงรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิตให้แก่คู่สัญญา โดยที่คู่สัญญาไม่มีสินทรัพย์อ้างอิงนั้น จัดเป็นธุรกรรมที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้าของคู่สัญญา ซึ่ง ธปท. จะออกหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวต่อไป ทั้งนี้ สง. ไม่ต้องรายงานรายการที่อยู่ในบัญชีเพื่อการค้าในตารางนี้ เนื่องจากไม่มีสินทรัพย์อ้างอิงจึงไม่ถือเป็นรายการ Other off-balance sheet ธปท. จึงกำหนดให้ สง. รายงานข้อมูลไว้ในตารางที่ 19 รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยใช้วิธี Current exposure แยกตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงินแทน

ของธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินด้านอัตราดอกเบี้ย และอนุพันธ์ด้านอัตราแลกเปลี่ยน โดยแยกตามประเภทของธุรกรรม และอายุของสัญญา และสรุปผลรวมของทุกธุรกรรมไว้ในตารางสรุปด้วย

อนึ่ง ในการรายงานให้ใช้เป็นสกุลเงินบาทเทียบเท่า โดยแปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดไว้ในประกาศฯ ทั้งนี้ ในการแปลงค่าสัญญาที่เกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยน ให้ปฏิบัติดังนี้

- กรณีอนุพันธ์ทางการเงินเกี่ยวข้องกับเงินสกุลเดียว เช่น อนุพันธ์ทางการเงินที่มีการแลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราต่างประเทศกับสกุลเงินบาท ให้ใช้จำนวนเงินตราต่างประเทศตามสัญญาคูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่รายงาน

- กรณีอนุพันธ์ทางการเงินเกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศมากกว่า 1 สกุลเงิน ให้ใช้จำนวนเงินตราต่างประเทศตามสัญญาด้านซื้อ คูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่รายงาน

ข. การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลโดยวิธี Original Exposure

1. จำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรม (Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount) : ให้รายงานจำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินตามหัวข้อ ก. โดยแยกเป็นอนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการค้า และอนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการธนาคาร

2. มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของอนุพันธ์ทางการเงิน (Credit Equivalent Amount) : ให้รายงานมูลค่าเทียบเท่าที่กล่าวโดยคำนวณจากการนำ Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount คูณกับค่าแปลงสภาพ (Credit Conversion Factor) ซึ่งมีทั้งกรณีไม่มี Netting Agreement และ กรณีมี Netting Agreement ตามที่กำหนดไว้ในประกาศฯ และให้แสดงเฉพาะยอดรวมโดยแยกการรายงานเป็น 2 กรณี คือ

- (1) กรณีอนุพันธ์ทางการเงินที่ไม่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ และ
- (2) กรณีอนุพันธ์ทางการเงินที่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์

3. มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของอนุพันธ์ทางการเงิน (Credit Equivalent Amount) : ให้รายงานยอดรวมของมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลแยกเป็น 2 กรณี คือ

- (1) อนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (Over The Counter)
- (2) อนุพันธ์ทางการเงินในตลาด Exchange เช่น TFEX, AFET เป็นต้น

ตารางที่ 18 : รายละเอียดจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยวิธี Current Exposure แยกตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงินและอายุสัญญา

ตารางที่ 18 เป็นตารางแสดงข้อมูลจำนวนเงินตามสัญญาและมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของรายการอนุพันธ์ทางการเงินที่คำนวณโดยวิธี Current Exposure ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศฯ เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 (ประกาศฯ) หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

ก. จำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรม (Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount)

ให้รายงานจำนวนเงินตามสัญญา (Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount) ของธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. อนุพันธ์ด้านเครดิต¹⁴
2. อนุพันธ์ด้านอัตราดอกเบี้ย
3. อนุพันธ์ด้านอัตราแลกเปลี่ยน
4. อนุพันธ์ด้านตราสารทุน
5. อนุพันธ์ด้านตราสารหนี้
6. อนุพันธ์ด้าน Commodity (โลหะมีค่า)
7. อนุพันธ์ด้าน Commodity อื่นๆ

โดยแยกตามประเภทของธุรกรรม และอายุคงเหลือของสัญญาตามตารางที่กำหนด และสรุปผลรวมของทุกธุรกรรมไว้ในตารางสรุปด้วย

อนึ่ง ในการรายงานให้ใช้เป็นสกุลเงินบาทเทียบเท่า โดยแปลงค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในประกาศฯ ทั้งนี้ ในการแปลงค่าสัญญาที่เกี่ยวข้องกับอัตราแลกเปลี่ยน ให้ปฏิบัติตามดังนี้

- กรณีอนุพันธ์ทางการเงินเกี่ยวข้องกับเงินสกุลเดียว เช่น อนุพันธ์ทางการเงินที่มีการแลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราต่างประเทศกับสกุลเงินบาท ให้ใช้จำนวนเงินตราต่างประเทศตามสัญญาคูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่รายงาน

- กรณีอนุพันธ์ทางการเงินเกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศมากกว่า 1 สกุล ให้ใช้จำนวนเงินตราต่างประเทศตามสัญญาด้านซื้อ คูณด้วยอัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่รายงาน

ข. การคำนวณมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลโดยวิธี Current Exposure

1. จำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรม (Notional principal amount หรือ Effective Notional Amount) : ให้รายงานจำนวนเงินตามสัญญาของธุรกรรมอนุพันธ์ทางการเงินตามหัวข้อ ก โดยแยกเป็นอนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการค้า และอนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการธนาคาร และสรุปผลรวมของทุกธุรกรรมในตารางสรุปด้วย

2. Current Exposure : หมายถึง มูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์ทางการเงินทุกธุรกรรม (Mark to Market) ณ วันจัดทำรายงาน โดยให้แสดงรายการแยกตามประเภทบัญชีของอนุพันธ์ทางการเงินนั้นๆ และตามสัญญาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนที่สามารถทำการ Netting (กรณี สง. มีการทำ Bilateral netting

---

¹⁴ ให้ สง. ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดในประกาศ ธปท. เรื่อง การอนุญาตและการกำกับดูแลธุรกรรม Credit Derivatives ที่ ธปท. จะออกหลักเกณฑ์ต่อไป

agreement) ได้ตามที่ ระบุท. กำหนด ดังนี้

(a) อนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการค้า-ธุรกรรมก่อนการ Netting :

ให้แสดงผลรวมด้านกำไร และผลรวมด้านขาดทุนจากการ Mark to Market ของอนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการค้าธุรกรรมในตารางที่เกี่ยวข้อง (โดยยังไม่ต้องพิจารณาผลของการ Netting) ณ วันที่จัดทำรายงาน

(b) อนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการธนาคาร-ธุรกรรมก่อนการ Netting : ให้

แสดงผลรวมด้านกำไร และผลรวมด้านขาดทุนจากการ Mark to Market ของอนุพันธ์ทางการเงินในบัญชีเพื่อการธนาคารธุรกรรมในตารางที่เกี่ยวข้อง (โดยยังไม่ต้องพิจารณาผลของการ Netting) ณ วันที่จัดทำรายงาน

(c) อนุพันธ์ทางการเงินที่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์-ธุรกรรมที่รวมอยู่ในข้อ (a)

และ (b) : ให้แสดงผลรวมด้านกำไร และผลรวมด้านขาดทุนจากการ Mark to Market เฉพาะส่วนของอนุพันธ์ทางการเงินตามข้อ (a) และ (b) ที่ทำกับคู่สัญญาที่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์

สำหรับรายการผลรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนจากการ Mark to Market ซึ่งคือค่ายอดรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมของสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญา (Net replacement cost : RC_{Net})¹⁵ ให้แสดงเฉพาะยอดรวม โดยค่า RC_{Net} สามารถคำนวณได้ดังนี้

1. หายอดรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนที่ได้จากการวัดมูลค่ายุติธรรมของสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญาที่ทำกับคู่สัญญาแต่ละรายที่มี Netting Agreement โดยกรณีที่ยอดรวมสุทธิของมูลค่ายุติธรรมมีค่าเป็นบวก ให้ใช้ยอดรวมสุทธิดังกล่าวเป็นมูลค่าของ RC_{Net} และกรณีที่ยอดรวมสุทธิดังกล่าวมีค่าเป็นลบหรือศูนย์ ให้ RC_{Net} มีมูลค่าเป็นศูนย์

2. รวมผลลัพธ์ตามข้อ 1 ของคู่สัญญาทุกรายที่มี Netting Agreement เข้าด้วยกัน ก็จะได้ค่าผลรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนจากการ Mark to Market ซึ่งต้องนำไปรายงานในตาราง

(d) รวมทุกธุรกรรม – หลังการ Netting ตาม (c) ถ้ามี : ให้แสดงเฉพาะในช่องรวม โดยไม่ต้องแยกตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงิน ดังนี้

¹⁵ RC_{Net} มีค่าเทียบเท่า Net Current Credit Exposure (NCCE) และ A_{Net} มีค่าเทียบเท่า Net Potential Future Credit Exposure (PFCE_{Net}) ตามที่ระบุไว้ในประกาศ ระบุท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป รวมทั้งให้ สก. ปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าที่จะนับเป็นสินทรัพย์สำหรับภาระผูกพันที่เป็นสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินที่ระบุไว้ในประกาศ ระบุท. เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศและสาขาของธนาคารต่างประเทศดำรงเงินกองทุนหรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปด้วย

รายการผลรวมด้านกำไรจากการ Mark to Market ที่ไม่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ (Gross replacement cost : RC_{Gross})¹⁶ : คือ ผลรวมด้านกำไรที่ได้จากการ Mark to Market ของสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินทุกสัญญาที่ทำกับคู่สัญญาแต่ละรายที่ไม่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ โดยในที่นี้คือผลรวมของรายการผลรวมด้านกำไรที่แสดงในข้อ (a) และ (b) หักด้วยส่วนของผลรวมด้านกำไรของธุรกรรมที่สามารถ Netting กันได้ตามข้อ (c)

รายการผลรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนจากการ Mark to Market ที่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ (RC_{Net}) : คือ ผลรวมสุทธิของกำไรและขาดทุนจากการ Mark to Market ที่คำนวณได้ตามข้อ (c)

3. Add-on : หมายถึง มูลค่าความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งคำนวณตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศฯ โดยให้แสดงค่า Add-on ตามประเภทของอนุพันธ์ทางการเงิน และแยกการรายงานเป็น 2 กรณี ดังนี้

(a) ค่า Add-on สำหรับอนุพันธ์ทางการเงินที่ไม่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ (A_{Gross})¹⁵ และ

(b) ค่า Add-on สำหรับอนุพันธ์ทางการเงินที่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ (A_{Net})¹⁴

4. มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของอนุพันธ์ทางการเงิน (Credit Equivalent Amount : CEA) : คำนวณโดยการนำเอาค่า Current Exposure ตามข้อ 2(d) บวกกับค่า Add-on ตามข้อ 3 และให้แสดงเฉพาะยอดรวมโดยแยกการรายงานเป็น 2 กรณี ดังนี้

(a) อนุพันธ์ทางการเงินที่ไม่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ : ค่า CEA จะเท่ากับผลรวมของ RC_{Gross} กับค่า A_{Gross}

(b) อนุพันธ์ทางการเงินที่สามารถ Netting กันได้ตามเกณฑ์ : ค่า CEA จะเท่ากับผลรวมของ RC_{Net} กับค่า A_{Net}

5. มูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลของอนุพันธ์ทางการเงิน (Credit Equivalent Amount : CEA) : ให้รายงานยอดรวมของมูลค่าเทียบเท่าสินทรัพย์ในงบดุลแยกเป็น 2 กรณี คือ

(a) อนุพันธ์ทางการเงินนอกตลาด (Over The Counter)

(b) อนุพันธ์ทางการเงินในตลาด Exchange เช่น TFEX, AFET เป็นต้น

---

¹⁶ RC_{Gross} มีค่าเทียบเท่า Current Credit Exposure (CCE) และ A_{Gross} มีค่าเทียบเท่า Gross Potential Future Credit Exposure (PFCE_{Gross}) ตามที่ระบุไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดอัตราส่วนจำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์ให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพันเพื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดกับเงินกองทุน ลงวันที่ 19 มกราคม 2549 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป รวมทั้งให้ สง. ปฏิบัติตามแนวทางการคำนวณมูลค่าเทียบเท่าที่จะนับเป็นสินทรัพย์สำหรับการระงับหนี้ที่เป็นสัญญาอนุพันธ์ทางการเงินที่จะระบุไว้ในประกาศ ธปท. เรื่อง การกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศและสาขาของธนาคารต่างประเทศดำรงเงินกองทุนหรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไปด้วย

ส่วนที่ 3 รายละเอียดตารางที่ 19

ตารางที่ 19 : สิ้นทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด

ตารางที่ 19 เป็นตารางแสดงข้อมูลการคำนวณเงินกองทุนและสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาด สำหรับ สง. ที่มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้า (Trading book) ในระดับที่มีนัยสำคัญตามเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดไว้ในหนังสือเวียนที่ ธปท.สนส.(21)ว.2738-2739/2546 เรื่อง แนวนโยบายการกำกับดูแลความเสี่ยงด้านตลาดของสถาบันการเงินและแบบรายงานที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป (สำหรับ สง. ที่มีปริมาณธุรกรรมในบัญชีเพื่อการค้าในระดับที่ไม่มีนัยสำคัญไม่ต้องจัดทำตารางนี้) ทั้งนี้ การคำนวณเงินกองทุนและสินทรัพย์เสี่ยงด้านตลาดจะใช้วิธีการและหลักเกณฑ์เดียวกับที่กำหนดไว้ในหนังสือเวียนดังกล่าว ยกเว้น การคำนวณเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านตลาดตามวิธีมาตรฐาน ข้อ 1.1 เงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยประเภท Specific Risk ที่ สง. ต้องคำนวณใหม่ตามหลักเกณฑ์ Basel II (โปรดอ้างอิงหลักเกณฑ์การคำนวณที่กำหนดไว้ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หัวข้อ ๑. การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด: ประเด็นฐานะในบัญชีเพื่อการค้า) ดังนี้

1. การประเมินความเสี่ยงประเภท Specific Risk สำหรับความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย ครอบคลุมฐานะทั้ง Long และ Short ในตราสารหนี้ที่จัดอยู่ในบัญชีเพื่อการค้า และอนุพันธ์ทางการเงินที่อ้างอิงกับตราสารหนี้¹⁷ ตามประเภทของผู้ออกตราสาร โดยการคำนวณเงินกองทุนเพื่อรองรับความเสี่ยง Specific Risk นี้ให้ สง. นำมูลค่าของฐานะในบัญชีเพื่อการค้ามาคูณด้วยน้ำหนักเงินกองทุนในแต่ละกลุ่มตราสารตามตารางด้านล่าง ทั้งนี้ มูลค่าของตราสารดังกล่าวอาจกำหนดได้โดย 1) ใช้มูลค่าตลาด (Market Value) หรือมูลค่าตามแบบจำลอง¹⁸ สำหรับตราสารหนี้หรือตราสารหนี้ที่ใช้อ้างอิงในอนุพันธ์ทางการเงิน และ 2) มูลค่าตามน้ำหนักของ Delta (Delta-weighted Value) สำหรับ Options ที่อ้างอิงตราสารหนี้

2. ในการประเมินเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงประเภท Specific Risk ให้ สง. กำหนดน้ำหนักความเสี่ยงตามประเภทของผู้ออกตราสารเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

---

¹⁷ Interest Rate and Currency Swap, FRAs, Forward Foreign Exchange Contracts และ Interest Rate Futures จะไม่ต้องดำรงเงินกองทุนสำหรับ Specific Risk เนื่องจากเป็นอนุพันธ์ทางการเงินที่ไม่ได้อ้างอิงตราสารหนี้จึงไม่มีผู้ออกตราสารหนี้ แต่ยังคงต้องนำไปคำนวณเงินกองทุนสำหรับ General Market Risk และสำหรับ OTC derivatives จะต้องนำไปคำนวณเงินกองทุนเพื่อรองรับ Counterparty Risk ด้วย

¹⁸ การประเมินมูลค่าตามราคาตลาดหรือแบบจำลองสามารถประเมินได้จาก 1) ราคาที่กำหนดจากตัวแทนและตลาดการเงิน 2) ราคาตามสัญญา OTC ในกรณีที่ไม่มีราคาตลาด 3) การประเมินโดยใช้ Discounted Cash Flows ที่อ้างอิงอัตราดอกเบี้ยจากตลาดการเงิน หรือ 4) วิธีอื่นที่ได้รับการยอมรับจาก ธปท.

ตารางนำหน้าเงินกองทุนของความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยประเภท Specific Risk

กลุ่ม	อันดับ ความน่าเชื่อถือ	นำหน้าเงินกองทุนสำหรับ Specific Risk
หลักทรัพย์รัฐบาล	Rating เกรด 1	0 % (รวมทั้งหลักทรัพย์ของรัฐบาลไทยตามข้อ 2.4)
	Rating เกรด 2-3	0.25 % (อายุคงเหลือไม่เกิน 6 เดือน) 1.00 % (อายุคงเหลือมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 24 เดือน) 1.60 % (อายุคงเหลือมากกว่า 24 เดือน)
	อื่น ๆ	8.00 %
หลักทรัพย์อื่นที่ เข้าเกณฑ์		0.25% (อายุคงเหลือไม่เกิน 6 เดือน) 1.00% (อายุคงเหลือมากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 24 เดือน) 1.60% (อายุคงเหลือมากกว่า 24 เดือน)
หลักทรัพย์อื่นที่ไม่ เข้าเกณฑ์		8.00%

2.1 หลักทรัพย์รัฐบาล ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

เงินลงทุนในหลักทรัพย์ที่ออกโดยสถาบัน ซึ่งอ้างอิงตามแนวทางและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในเรื่องลูกหนี้ภาครัฐบาล และธนาคารกลาง ของประเภทสินทรัพย์ภายใต้วิธี SA หรือเงินลงทุนในหลักทรัพย์ที่สถาบันดังกล่าวรับรอง รับอาวัล หรือค้ำประกันเงินต้นและดอกเบี้ยโดยปราศจากเงื่อนไข ทั้งนี้ Rating เกรดของลูกหนี้ที่ ธปท. กำหนดเทียบเคียงกับ Rating จากสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก โปรดอ้างอิง ภาคผนวก ก. 3 ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft

2.2 หลักทรัพย์ที่เข้าเกณฑ์ ต้องมีคุณสมบัติข้อหนึ่งข้อใด ดังนี้

- (1) หลักทรัพย์ที่ถูกจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่สามารถลงทุนได้ (Investment-grade) จากบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือระหว่างประเทศที่ได้รับการยอมรับ อย่างน้อย 1 บริษัท หรือ
- (2) หลักทรัพย์ที่ถูกจัดอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่สามารถลงทุนได้ (Investment-grade) จากบริษัทจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่จดทะเบียนในประเทศที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ อย่างน้อย 1 บริษัท และบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์นั้นต้องจดทะเบียนซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของทางการ หรือ

(3) เงินลงทุนในหลักทรัพย์ซึ่งออกโดยสถาบันต่อไปนี้ หรือเงินลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีสถาบันดังกล่าวรับรอง รับอวัล คำประกัน หรือตกลงรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิต ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงระยะเวลาคงเหลือของสัญญาด้วย

(ก) ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(ข) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

(ค) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ในประเทศไทย

(ง) ลูกหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจที่ใช้น้ำหนักความเสี่ยงตามลูกหนี้ สง. (โปรดอ้างอิงภาคผนวก ก. 3 ในร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หน้า 116)

2.3 หลักทรัพย์อื่นที่ไม่เข้าเกณฑ์ ได้แก่ หลักทรัพย์อื่นๆ นอกเหนือจากในข้อ 2.1 และ 2.2

2.4 หลักทรัพย์ที่ไม่มีการจัดอันดับ (Unrated securities) สามารถจัดอยู่ในประเภท “หลักทรัพย์ที่เข้าเกณฑ์ในข้อ 2.2” ในกรณีที่ สง. ใช้วิธี IRB ได้ หาก สง. นั้นพิจารณาแล้วเห็นว่า หลักทรัพย์ที่ไม่มีการจัดอันดับดังกล่าวมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (1) มีฐานะเทียบเท่ากับหลักทรัพย์ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือในระดับที่สามารถลงทุนได้ (Investment-grade) ภายใต้ระบบ Internal Rating ของ สง. ที่ ธปท. อนุญาตให้ใช้วิธี IRB ได้ และ
- (2) ผู้ออกหลักทรัพย์ดังกล่าวต้องมีหุ้นทุนจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตามที่กำหนด และ
- (3) สง. ต้องได้รับอนุญาตจาก ธปท. ก่อน

สำหรับการรายงานข้อมูลในข้ออื่นนั้น ให้ สง. รายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณที่กำหนดไว้ในปัจจุบันตามหนังสือเวียนที่ ธปท.สนส.(21)ว.2738-2739/2546 เรื่อง แนวนโยบายการกำกับดูแลความเสี่ยงด้านตลาดของสถาบันการเงินและแบบรายงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น สำหรับการกรอกข้อมูลแบบรายงาน ให้ สง. กรอกข้อมูลสรุปเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภททั้งวิธีมาตรฐานและวิธีแบบจำลอง ตามวิธีที่ สง. เลือกใช้ในการดำรงเงินกองทุนสำหรับความเสี่ยงด้านตลาด ได้แก่ วิธีมาตรฐาน และ/หรือ วิธีแบบจำลอง

ส่วนที่ 4 รายละเอียดตารางที่ 20-22

คำอธิบายทั่วไป

ตารางที่ 20-22 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณโดย Basic Indicator Approach (วิธี BIA) Standardised Approach (วิธี SA-OR) และ Alternative Standardised Approach (วิธี ASA) ตามลำดับ ให้ สง. รายงานข้อมูลเฉพาะตารางที่สอดคล้องกับวิธีที่ สง. เลือกใช้

ตารางที่ 20 : สันทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการโดย Basic Indicator Approach (วิธี BIA)

ตารางที่ 20 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณโดยวิธี BIA ให้ สง. ที่เลือกใช้วิธี BIA รายงานข้อมูลโดยอ้างอิงความหมายของรายการและหลักเกณฑ์ตามที่ ธปท. กำหนด ดังนี้ (โปรดอ้างอิงรายละเอียดจากร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หัวข้อ ก. การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ)

1. รายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง ผลรวมของรายได้ดอกเบี้ยสุทธิและรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด ดังนี้

รายได้จากการดำเนินงาน
+ 1. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ
+ 1.1 รายได้ดอกเบี้ยรับและเงินปันผลทั้งหมดของ สง. ทั้งจาก ก) ฐานะในบัญชีเพื่อการค้า ¹⁹ และ ข) ฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร
- 1.2 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ²⁰ และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนที่สนับสนุนการได้มาของรายได้ตามข้อ 1.1 (เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนเงินทุนที่มาจากการรับเงินฝาก การออกหุ้นกู้ การกู้ยืมระหว่างธนาคารหรือผ่านตลาดเงิน เงินนำส่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน หรือสถาบันประกันเงินฝาก ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นต้น)
+ 2 รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิ
+ 2.1 รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการทั้งหมดของ สง. (เช่น ค่าธรรมเนียมรับจากการเปิด L/C ค่าธรรมเนียมการขอใช้บัตรเอทีเอ็ม บัตรเครดิต เป็นต้น) รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดำเนินงานสนับสนุนแก่บุคคลอื่น (Insourcing fee)
- 2.2 ค่าธรรมเนียมและบริการที่จ่ายโดยตรงเฉพาะในกรณีที่ สง. เป็นตัวกลางในการให้บริการตามข้อ 2.1 นั้น (เช่น ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินที่ สง. ต้องจ่าย ธปท. กรณีทำธุรกรรม Bahtnet ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่ สง. ต้องจ่ายแก่ธนาคารที่ทำหน้าที่ชำระดุล (Settlement bank))

¹⁹ ทั้งนี้ การแบ่งพอร์ตให้ใช้หลักเกณฑ์ตามหนังสือเวียนเลขที่ ธปท. สนส. (21)ว. 2738/2546 เรื่องแนวนโยบายการกำกับดูแลความเสี่ยงด้านตลาดของสถาบันการเงินและแบบรายงานที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

<http://www.bot.or.th/fipcs/Documents/FPG/2546/ThaiPDF/25461361.pdf>

²⁰ สง. อาจคำนวณค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนเงินทุน หรือจากการใช้หลักการ Internal Pricing โดยเมื่อ สง. เลือกใช้วิธีใดแล้ว ให้ถือปฏิบัติโดยวิธีนั้นอย่างสม่ำเสมอ (on consistent basis)

รายได้จากการดำเนินงาน
เป็นต้น)
+ 2.3 กำไร(ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่ายุติธรรมของฐานะทางการเงินในบัญชีเพื่อการค้า ทั้งนี้รวมถึงกำไร (ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่ายุติธรรมของธุรกรรมปริวรรตเงินตราต่างประเทศและสินค้าโภคภัณฑ์ทั้งในบัญชีเพื่อการค้าและในบัญชีเพื่อการธนาคาร
- 2.4 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนที่สนับสนุนการได้มาของรายได้ตามข้อ 2.3 (โดยไม่ให้นำค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องที่ได้หักไปแล้วในข้อ 1.2 มาหักซ้ำอีกครั้ง)

อนึ่ง รายได้จากการดำเนินงานข้างต้นจะต้อง

- (1) ไม่หักเงินสำรองและการด้อยค่าของสินทรัพย์ เช่น ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ
- (2) ไม่หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทุกประเภท เช่น ค่าใช้จ่ายพนักงาน อาคารสถานที่และอุปกรณ์ ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนกรรมการ ค่าที่ปรึกษาต่างๆ ค่าธรรมเนียมวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายในการให้บริการจากผู้ให้บริการรายอื่น (Outsourcing fee) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับแบบพิมพ์ของธนาคารและค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ตราสารพาณิชย์ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการโฆษณา ค่านายหน้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีที่ดินและโรงเรือนสำหรับทำการ เป็นต้น
- (3) ไม่นับรวมกำไร(ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่ายุติธรรมของฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร
- (4) ไม่นับรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ สง. (non-core business) เช่น
  - ค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย หรือเงินชดเชยจากรัฐบาล เช่น ค่าเวนคืนที่ดิน
  - ค่าเช่าจากทรัพย์สินรอการขาย
  - กำไร(ขาดทุน) จากการขายทรัพย์สินรอการขาย หรือทรัพย์สินอื่น
  - รายการ extraordinary หรือ irregular items อื่นๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสำนักงานอันเนื่องมาจากอุทกภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่น เป็นต้น

ทั้งนี้ ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน²¹ ดังนี้

1.1 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปี เช่น ธันวาคม ปี 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของสิ้นงวดการบัญชีของปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 2 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 1 ปี²²จากงวดการบัญชีปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2550

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 2 ปีจากงวดการบัญชีปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึง เดือนมกราคม – ธันวาคม 2549

1.2 กรณีรายงานในระหว่างงวดการบัญชี ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีเท่ากับที่รายงานในสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้า เช่น ณ เดือน มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม ปี 2552 ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับที่รายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีเดือนธันวาคม ปี 2551 ตามข้อ 1.1 คงที่ในทุกเดือน

1.3 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปี เช่น มิถุนายน ปี 2552

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีกลางปีของปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2551 – มิถุนายน 2552

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 2 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 1 ปีจากงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2550 – มิถุนายน 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 2 ปีจากงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2549 – มิถุนายน 2550

2. รายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีที่ สง. รายงานคูณด้วยค่าคงที่ร้อยละ 15 ตามที่ รพท. กำหนด ซึ่ง รพท. ได้กำหนดสูตรแสดงผลพัสดุดังกล่าวแล้ว สง. จึงไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

3. เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตร หมายถึง เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรการคำนวณที่ รพท. กำหนด ดังต่อไปนี้ ซึ่งนำผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 2 มาใช้ในการคำนวณ ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

²¹ หมายถึง งวดรายงานทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขานาการต่างประเทศที่ปิดงวดการบัญชีตามเดือนดังกล่าว สำหรับกรณีสาขานาการต่างประเทศที่มีงวดการบัญชีต่างจากนี้ รพท. อนุญาตให้รายงานทุกสิ้นเดือนของงวดการบัญชีนั้นๆ ได้ เช่น สาขานาการต่างประเทศที่มีธนาคารแม่ในประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้ใช้งวดบัญชีเดือนมีนาคมและกันยายนได้

²² งวดการบัญชี 1 ปี หมายถึง งวดการบัญชีในรอบระยะเวลา 6 เดือน 2 งวด

3.1 กรณีรายได้จากการดำเนินงานหลังคุณด้วยค่าคงที่ในแต่ละปีมีค่าเป็นบวกทั้ง 3 ปี :
เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรหมายถึงผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานหลังคุณด้วยค่าคงที่ที่ร้อยละ 15 ในปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 (จากข้อ 2) แล้วหารด้วยจำนวน 3 ปี หรือ

3.2 กรณีรายได้จากการดำเนินงานหลังจากการคุณด้วยค่าคงที่ในปีใดมีค่าติดลบหรือเท่ากับศูนย์ : ธปท. กำหนดให้ตัดรายได้ดังกล่าวออกจากตัวเศษและตัดปีดังกล่าวออกจากจำนวนปีในตัวส่วนในการคำนวณค่าเฉลี่ยรายได้จากการดำเนินงานเพื่อคำนวณเงินกองทุน เช่น รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 และปีที่ 2 มีค่าเป็นบวกแต่ปีที่ 3 มีค่าติดลบ สูตรการคำนวณจะกำหนดให้รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 เป็น 0 และตัวส่วนที่นำมาเป็นตัวหารเท่ากับ 2 แทนที่จะใช้ 3 เหมือนกรณีข้อ 3.1

4. สิทธิประโยชน์สำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง สิทธิประโยชน์สำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี BIA ซึ่ง ธปท. กำหนดสูตรให้มีค่าเท่ากับเงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรที่ได้จากข้อ 3 คูณด้วย 12.5 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

ตารางที่ 21 : สิทธิประโยชน์ด้านปฏิบัติการ โดย Standardised Approach (วิธี SA-OR)

ตารางที่ 21 เป็นตารางแสดงข้อมูลสิทธิประโยชน์ด้านปฏิบัติการที่คำนวณโดยวิธี SA-OR ให้ สง. ที่เลือกใช้วิธี SA-OR รายงานข้อมูลโดยอ้างอิงความหมายของรายการและหลักเกณฑ์ตามที่ ธปท. กำหนด ดังนี้ (โปรดอ้างอิงรายละเอียดจากร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หัวข้อ ค. การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ)

1. รายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง ผลรวมของรายได้ดอกเบี้ยสุทธิและรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนด ดังนี้

รายได้จากการดำเนินงาน
+ 1. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ
+ 1.1 รายได้ดอกเบี้ยรับและเงินปันผลทั้งหมดของ สง. ทั้งจาก ก) ฐานะในบัญชีเพื่อการค้า ²³ และ ข) ฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร

²³ ทั้งนี้ การแบ่งพอร์ตให้ใช้หลักเกณฑ์ตามหนังสือเวียนเลขที่ ธปท. สนส. (21)ว. 2738/2546 เรื่องแนวนโยบายการกำกับดูแลความเสี่ยงด้านตลาดของสถาบันการเงินและแบบรายงานที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2546 หรือที่จะแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

รายได้จากการดำเนินงาน
- 1.2 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย ²⁴ และค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนที่สนับสนุนการได้มาของรายได้ตามข้อ 1.1 (เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับต้นทุนเงินทุนที่มาจากการรับเงินฝาก การออกหุ้นกู้ การกู้ยืมระหว่างธนาคารหรือผ่านตลาดเงิน เงินนำส่งกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน หรือสถาบันประกันเงินฝาก ภาษีธุรกิจเฉพาะ เป็นต้น)
+ 2 รายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ยสุทธิ
+ 2.1 รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการทั้งหมดของ สง. (เช่น ค่าธรรมเนียมรับจากการเปิด L/C ค่าธรรมเนียมการขอใช้บัตรเอทีเอ็ม บัตรเครดิต เป็นต้น) รวมทั้งรายได้จากการให้บริการดำเนินงานสนับสนุนแก่บุคคลอื่น (Insourcing fee)
- 2.2 ค่าธรรมเนียมและบริการที่จ่ายโดยตรงเฉพาะในกรณีที่ สง. เป็นตัวกลางในการให้บริการตามข้อ 2.1 นั้น (เช่น ค่าธรรมเนียมในการโอนเงินที่ สง. ต้องจ่าย ธปท. กรณีทำธุรกรรม Bahtnet ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่ สง. ต้องจ่ายแก่ธนาคารที่ทำหน้าที่ชำระดุล (Settlement bank) เป็นต้น)
+ 2.3 กำไร(ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่าธุรกรรมของฐานะทางการเงินในบัญชีเพื่อการค้า ทั้งนี้ รวมถึงกำไร (ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่าธุรกรรมของธุรกรรมปริวรรตเงินตราต่างประเทศและสินค้าโภคภัณฑ์ทั้งในบัญชีเพื่อการค้าและในบัญชีเพื่อการธนาคาร
- 2.4 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทุนที่สนับสนุนการได้มาของรายได้ตามข้อ 2.3 (โดยไม่ให้นำค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องที่ได้หักไปแล้วในข้อ 1.2 มาหักซ้ำอีกครั้ง)

อนึ่ง รายได้จากการดำเนินงานข้างต้นจะต้อง

- (1) ไม่หักเงินสำรองและการค้อยค่าของสินทรัพย์ เช่น ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ
- (2) ไม่หักค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานทุกประเภท เช่น ค่าใช้จ่ายพนักงาน อาคารสถานที่และอุปกรณ์ ค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนกรรมการ ค่าที่ปรึกษาต่างๆ ค่าธรรมเนียมวิชาชีพ ค่าใช้จ่ายในการให้บริการจากผู้ให้บริการรายอื่น (Outsourcing fee) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับแบบพิมพ์ของธนาคารและค่าใช้จ่ายใน

²⁴ สง. อาจคำนวณค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของต้นทุนเงินทุน หรือจากการใช้หลักการ Internal Pricing โดยเมื่อ สง. เลือกใช้วิธีใดแล้ว ให้ถือปฏิบัติโดยวิธีนั้นอย่างสม่ำเสมอ (on consistent basis)

การพิมพ์ตราสารพาณิชย์ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการโฆษณา ค่านายหน้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีที่ดินและโรงเรือนสำหรับที่ทำการ เป็นต้น

(3) ไม่นับรวมกำไร(ขาดทุน) จากการขายและประเมินมูลค่าอุตสาหกรรมของฐานะในบัญชีเพื่อการธนาคาร

(4) ไม่นับรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ สง. (non-core business) เช่น

- ค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัย หรือเงินชดเชยจากรัฐบาล เช่น ค่าเวนคืนที่ดิน
- ค่าเช่าจากทรัพย์สินรอการขาย
- กำไร(ขาดทุน) จากการขายทรัพย์สินรอการขาย หรือทรัพย์สินอื่น
- รายการ extraordinary หรือ irregular items อื่นๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงสำนักงานอันเนื่องมาจากอุทกภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่น เป็นต้น

ทั้งนี้ ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน²⁵ ดังนี้

1.1 กรณียางาน ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปี เช่น ธันวาคม ปี 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของสิ้นงวดการบัญชีของปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 2 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 1 ปี²⁶จากงวดการบัญชีปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนมกราคม – ธันวาคม 2550

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 2 ปีจากงวดการบัญชีปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึง เดือนมกราคม – ธันวาคม 2549

1.2 กรณียางานในระหว่างงวดการบัญชี ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีเท่ากับที่รายงานในสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้า เช่น ณ เดือน มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม ปี 2552 ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับที่รายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีเดือนธันวาคม ปี 2551 ตามข้อ 1.1 คงที่ในทุกเดือน

²⁵ หมายถึง งวดรายงานทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขานาคารต่างประเทศที่ปิดงวดการบัญชีตามเดือนดังกล่าว สำหรับกรณีสาขานาคารต่างประเทศที่มีงวดการบัญชีต่างจากนี้ ธปท. อนุญาตให้รายงานทุกสิ้นเดือนของงวดการบัญชีนั้นๆ ได้ เช่น สาขานาคารต่างประเทศที่มีธนาคารแม่ในประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้ใช้งวดบัญชีเดือนมีนาคมและกันยายนได้

²⁶ งวดการบัญชี 1 ปี หมายถึง งวดการบัญชีในรอบระยะเวลา 6 เดือน 2 งวด

1.3 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปี เช่น มิถุนายน ปี 2552

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีกลางปีของปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2551 – มิถุนายน 2552

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 2 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 1 ปีจากงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2550 – มิถุนายน 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 2 ปีจากงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2549 – มิถุนายน 2550

2. รายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีที่ สง. รายงานคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ที่ ธปท. กำหนดสำหรับแต่ละสายธุรกิจ ซึ่ง ธปท. ได้กำหนดสูตรแสดงผลลัพธ์ดังกล่าวแล้ว สง. จึงไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

	สายธุรกิจ (Business lines)	ค่าคงที่ความเสี่ยงต่อรายได้จากการดำเนินงาน (β_{1-g})
1.	Corporate finance	18%
2.	Trading and sales	18%
3.	Retail banking	12%
4.	Commercial banking	15%
5.	Payment and settlement	18%
6.	Agency services	15%
7.	Asset management	12%
8.	Retail brokerage	12%

3. เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตร หมายถึง เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรการคำนวณที่ ธปท. กำหนด ดังต่อไปนี้ ซึ่งนำผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 2 มาใช้ในการคำนวณด้วย ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

3.1 กรณีรายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ในแต่ละปีมีค่าเป็นบวกทั้ง 3 ปี :

เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรหมายถึงผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของทั้ง 8 สายธุรกิจที่ ธปท. กำหนด ในปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 (จากข้อ 2) แล้วหารด้วยจำนวน 3 ปี หรือ

3.2 กรณีรายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจหลังจากการคูณด้วยค่าคงที่ในปีใดมีค่าติดลบ :

ธปท. กำหนดให้ สง. สามารถนำรายได้จากการดำเนินงานหลังคูณค่า β ที่มีค่าติดลบของสายธุรกิจนั้นมาหักลบกับรายได้จากการดำเนินงานหลังคูณค่า β ที่มีค่าเป็นบวกของสายธุรกิจอื่นๆ ได้ ทั้งนี้ เมื่อหักลบแล้วถ้าผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานหลังคูณค่า β ของทั้ง สง. ในปีใดยังติดลบอยู่ให้ถือว่าปีนั้นมีค่า 0 ที่ตัวเลข แต่ตัวเลขยังหารด้วย 3 ปีเหมือนเดิมในการคำนวณค่าเฉลี่ยเงินกองทุน เช่น ผลรวมของรายได้

จากการดำเนินงานหลังคุณค่า β ในปีที่ 1 และปีที่ 2 มีค่าเป็นบวก แต่ปีที่ 3 มีค่าติดลบ สูตรการคำนวณจะกำหนดให้ตัวเลขในปีที่ 3 เท่ากับ 0 แต่ตัวส่วนที่เป็นตัวหารมีค่าเท่ากับ 3

4. สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี SA-OR ซึ่ง ธปท. กำหนดสูตรให้มีค่าเท่ากับเงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรที่ได้จากข้อ 3 คูณด้วย 12.5 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

ตารางที่ 22 : สินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการ โดย Alternative Standardised Approach (วิธี ASA)

ตารางที่ 22 เป็นตารางแสดงข้อมูลสินทรัพย์เสี่ยงด้านปฏิบัติการที่คำนวณโดยวิธี ASA ให้ สง. ที่เลือกใช้วิธี ASA รายงานข้อมูลตามวิธีย่อยวิธีใดวิธีหนึ่งใน 4 วิธี ที่ สง. เลือกใช้ โดยอ้างอิงความหมายของรายการและหลักเกณฑ์ตามที่ ธปท. กำหนด ดังนี้ (โปรดอ้างอิงรายละเอียดจากร่างหลักเกณฑ์ Final Draft หัวข้อ ค. การดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ)

วิธีที่ 1 สง. ที่เลือกใช้วิธี ASA แบ่งสายธุรกิจออกเป็น 8 ประเภทหลัก และคำนวณเงินกองทุนตามหลักการเดียวกับที่กำหนดในวิธี SA-OR แต่ให้ขอยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อก่อนหักเงินสำรองที่กันไว้เป็นฐานในการคำนวณเงินกองทุน (แทนการใช้รายได้จากการดำเนินงาน) สำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking คูณกับค่าคงที่ (ค่า m) ที่กำหนดไว้ที่ 0.035 ก่อนนำไปคูณกับค่าคงที่ (ค่า β) ของแต่ละสายธุรกิจ ในขณะที่อีก 6 สายธุรกิจที่เหลือยังคงใช้รายได้จากการดำเนินงาน (ใช้ค่าจำกัดความเดียวกับที่กำหนดในวิธี BIA และวิธี SA-OR) คูณกับค่าคงที่ของแต่ละสายธุรกิจ เป็นฐานในการคำนวณเช่นเดียวกับวิธี SA-OR

1. ยอดคงค้าง หมายถึง ยอดคงค้างของเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ไม่รวมรายการนอกงบดุล) ก่อนหักเงินสำรองที่กันไว้²⁷ ในสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน และรายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีของ 6 สายธุรกิจที่เหลือย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน²⁸ ดังนี้

ยอดคงค้าง

1.1 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปี เช่น ธันวาคม ปี 2551

²⁷ ยกเว้นกรณียอดคงค้างที่ถูกจัดชั้นสงสัยจะสูญ และสูญที่ได้มีการกันเงินสำรองไว้เต็มจำนวนแล้ว จึงให้หักเงินสำรองที่กันไว้ออกได้

²⁸ หมายถึง งบรายงานทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาธนาคารต่างประเทศที่ปิดงวดการบัญชีตามเดือนดังกล่าว สำหรับกรณีสาขาธนาคารต่างประเทศที่มีงวดการบัญชีต่างจากนี้ ธปท. อนุญาตให้รายงานทุกสิ้นเดือนของงวดการบัญชีนั้นๆ ได้ เช่น สาขาธนาคารต่างประเทศที่มีธนาคารแม่ในประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้ใช้งวดบัญชีเดือนมีนาคมและกันยายนได้

- ค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 1 หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่างยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปีที่รายงาน และยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้าของงวดการบัญชีดังกล่าว 1 งวดการบัญชี ในกรณีนี้หมายถึง $(\text{ยอดคงค้าง ณ เดือนธันวาคม 2551} + \text{ยอดคงค้าง ณ เดือนมิถุนายน 2551}) / 2$
- ค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 2 หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่างยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปีย้อนหลัง 1 ปี จากสิ้นงวดการบัญชีปลายปีที่รายงาน และยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้าของงวดการบัญชีดังกล่าว 1 งวดการบัญชี ในกรณีนี้หมายถึง $(\text{ยอดคงค้าง ณ เดือนธันวาคม 2550} + \text{ยอดคงค้าง ณ เดือนมิถุนายน 2550}) / 2$
- ค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 3 หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่างยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปีย้อนหลัง 2 ปี จากสิ้นงวดการบัญชีปลายปีที่รายงาน และยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้าของงวดการบัญชีดังกล่าว 1 งวดการบัญชี ในกรณีนี้หมายถึง $(\text{ยอดคงค้าง ณ เดือนธันวาคม 2549} + \text{ยอดคงค้าง ณ เดือนมิถุนายน 2549}) / 2$

1.2 กรณีรายงานในระหว่างงวดการบัญชี ให้ สง. รายงานค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในแต่ละปีเท่ากับที่รายงานในสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้า เช่น ณ เดือน มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม ปี 2552 ให้ สง. รายงานค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับที่รายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีเดือน ธันวาคม ปี 2551 ตามข้อ 1.1 คงที่ในทุกเดือน

1.3 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปี เช่น มิถุนายน ปี 2552

- ค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 1 หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่างยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน และยอดคงค้างสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้าของงวดการบัญชีดังกล่าว 1 งวดการบัญชี ในกรณีนี้หมายถึง $(\text{ยอดคงค้าง ณ เดือนมิถุนายน 2552} + \text{ยอดคงค้าง ณ เดือนธันวาคม 2551}) / 2$
- ค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 2 หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่างยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปีย้อนหลัง 1 ปี จากสิ้นงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน และยอดคงค้างสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้าของงวดการบัญชีดังกล่าว 1 งวดการบัญชี ในกรณีนี้หมายถึง $(\text{ยอดคงค้าง ณ เดือนมิถุนายน 2551} + \text{ยอดคงค้าง ณ เดือนธันวาคม 2550}) / 2$
- ค่าเฉลี่ยยอดคงค้างในปีที่ 3 หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่างยอดคงค้าง ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปีย้อนหลัง 2 ปี จากสิ้นงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน และยอดคงค้างสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้าของงวดการบัญชีดังกล่าว 1 งวดการบัญชี ในกรณีนี้หมายถึง $(\text{ยอดคงค้าง ณ เดือนมิถุนายน 2550} + \text{ยอดคงค้าง ณ เดือนธันวาคม 2549}) / 2$

รายได้จากการดำเนินงาน

1.4 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีปลายปี เช่น ธันวาคม ปี 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของสิ้นงวดการบัญชีของปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึง เดือนมกราคม – ธันวาคม 2551

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 2 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 1 ปี²⁹ จากงวดการบัญชีปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึง เดือนมกราคม – ธันวาคม 2550

รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 2 ปี จากงวดการบัญชีปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึง เดือนมกราคม – ธันวาคม 2549

1.5 กรณีรายงานในระหว่างงวดการบัญชี ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปี เท่ากับที่รายงานในสิ้นงวดการบัญชีก่อนหน้า เช่น ณ เดือน มกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคม ปี 2552 ให้ สง. รายงานรายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับที่รายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีเดือนธันวาคม ปี 2551 ตามข้อ 1.4 คงที่ในทุกเดือน

1.6 กรณีรายงาน ณ สิ้นงวดการบัญชีกลางปี เช่น มิถุนายน ปี 2552
รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 1 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีกลางปีของปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2551 – มิถุนายน 2552
รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 2 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 1 ปี จากงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2550 – มิถุนายน 2551
รายได้จากการดำเนินงานในปีที่ 3 หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานต่อปีของงวดการบัญชีย้อนหลัง 2 ปี จากงวดการบัญชีกลางปีที่รายงาน ในกรณีนี้หมายถึงเดือนกรกฎาคม 2549 – มิถุนายน 2550

2. รายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ หมายถึง ยอดคงค้างสำหรับ สายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของ 2 สายธุรกิจดังกล่าว และรายได้จากการดำเนินงานสำหรับ 6 สายธุรกิจที่เหลือในแต่ละปีที่ สง. รายงานคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของ 6 สายธุรกิจดังกล่าวตามที่ ธปท. กำหนด ซึ่ง ธปท. ได้กำหนดสูตรแสดงผลลัพธ์ดังกล่าวแล้ว สง. จึงไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

3. รวมทั้งสิ้น หมายถึง ผลรวมในแต่ละปีของ (1) ยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และค่าคงที่ของสายธุรกิจ Commercial banking และ Retail banking และ (2) รายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ของ 6 สายธุรกิจที่เหลือ ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากข้อ 2 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4. เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตร หมายถึง เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรการคำนวณที่ ธปท. กำหนด ดังต่อไปนี้ โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 มาใช้ในการคำนวณ ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4.1 กรณีรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ในแต่ละปีมีค่าเป็นบวกทั้ง 3 ปี : เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรหมายถึงผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของทั้ง 8 สายธุรกิจที่ ธปท. กำหนด ในปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 (จากข้อ 2) แล้วหารด้วยจำนวน 3 ปี หรือ

²⁹ งวดการบัญชี 1 ปี หมายถึง งวดการบัญชีในรอบระยะเวลา 6 เดือน 2 งวด

4.2 กรณีรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังจากการคูณด้วยค่าคงที่ในปีใดมีค่าติดลบ :รพท. กำหนดให้ สง. สามารถนำรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ที่ติดลบของสายธุรกิจนั้นมาหักกลับกับรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ที่เป็นบวกของสายธุรกิจอื่นๆ ได้ ทั้งนี้ เมื่อหักกลับแล้วถ้าผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ของทั้ง สง. ในปีใดยังติดลบอยู่ให้ถือว่าปีนั้นมีค่า 0 ที่พิเศษ แต่ตัวส่วนยังหารด้วย 3 ปีเหมือนเดิมในการคำนวณค่าเฉลี่ยเงินกองทุน เช่น ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ในปี 1 และปี 2 มีค่าเป็นบวก แต่ปี 3 มีค่าติดลบ สูตรการคำนวณจะกำหนดให้ตัวเศษเท่ากับ 0 แต่ตัวส่วนที่เป็นตัวหารมีค่าเท่ากับ 3

5. สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี ASA ซึ่ง รพท. กำหนดสูตรให้มีค่าเท่ากับเงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรที่ได้จากข้อ 4 คูณด้วย 12.5 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

หาก สง. ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามวิธีที่ 1 ข้างต้นได้ สง. อาจเลือกใช้วิธีที่ 2 หรือ 3 หรือ 4 ดังต่อไปนี้

วิธีที่ 2 ใช้ยอดรวมของยอดคงค้างของ Commercial banking และ Retail banking คูณด้วยค่า m แล้ว จึงนำไปคูณค่าคงที่ที่สูงกว่าของ 2 สายธุรกิจ นี้ คือ 15% และใช้ยอดรวมของรายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจที่เหลือคูณด้วยค่าคงที่สูงสุดของทั้ง 6 สายธุรกิจคือ 18%

1. ยอดคงค้าง หมายถึง ยอดคงค้างของเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ไม่รวมรายการนอกงบดุล) ก่อนหักเงินสำรองที่กันไว้³⁰ ในสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน และรายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีของ 6 สายธุรกิจที่เหลือย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน³¹ โดยให้ใช้คำอธิบายเช่นเดียวกับที่กำหนดในวิธีที่ 1

2. รายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ หมายถึง ผลรวมยอดคงค้างสำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ที่สูงกว่าของ 2 สายธุรกิจดังกล่าว คือ 15% และผลรวมรายได้จากการดำเนินงานของ 6 สาย

³⁰ ยกเว้นกรณียอดคงค้างที่ถูกจัดชั้นสงสัยจะสูญ และสูญที่ได้มีการกันเงินสำรองไว้เต็มจำนวนแล้ว จึงให้หักเงินสำรองที่กันไว้ออกได้

³¹ หมายถึง งบรายงานทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาธนาคารต่างประเทศที่ปิดงวดการบัญชีตามเดือนดังกล่าว สำหรับกรณีสาขาธนาคารต่างประเทศที่มีงวดการบัญชีต่างจากนี้ รพท. อนุญาตให้รายงานทุกสิ้นเดือนของงวดการบัญชีนั้นๆ ได้ เช่น สาขาธนาคารต่างประเทศที่มีธนาคารแม่ในประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้ใช้งวดบัญชีเดือนมีนาคมและกันยายนได้

ธุรกิจในแต่ละปีที่ สง. รายงานหลังคุณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ที่สูงสุดของ 6 สายธุรกิจ คือ 18% ตามที่ ธปท. กำหนด ซึ่ง ธปท. ได้กำหนดสูตรแสดงผลลัพธ์ดังกล่าวแล้ว สง. จึงไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

3. รวมทั้งสิ้น หมายถึง ผลรวมในแต่ละปีของ (1) ยอดคงค้างหลังคุณด้วยค่า $m = 0.035$ และค่าคงที่ที่สูงกว่าของสายธุรกิจ Commercial banking และ Retail banking และ (2) รายได้จากการดำเนินงานหลังคุณด้วยค่าคงที่ที่สูงสุดของ 6 สายธุรกิจที่เหลือ ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากข้อ 2 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4. เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตร หมายถึง เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรการคำนวณที่ ธปท. กำหนด ดังต่อไปนี้ โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 มาใช้ในการคำนวณ ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4.1 กรณียายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคุณด้วยค่าคงที่ในแต่ละปีมีค่าเป็นบวกทั้ง 3 ปี : เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรหมายถึงผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคุณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของทั้ง 8 สายธุรกิจที่ ธปท. กำหนด ในปี 1 ปี 2 และปี 3 (จากข้อ 2) แล้วหารด้วยจำนวน 3 ปี หรือ

4.2 กรณียายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังจากการคุณด้วยค่าคงที่ในปีใดมีค่าติดลบ : ธปท. กำหนดให้ สง. สามารถนำรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคุณค่า β ที่ติดลบของสายธุรกิจนั้นมาหักกลับกับรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคุณค่า β ที่เป็นบวกของสายธุรกิจอื่นๆ ได้ ทั้งนี้ เมื่อหักกลับแล้วถ้าผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคุณค่า β ของทั้ง สง. ในปีใดยังติดลบอยู่ให้ถือว่าปีนั้นมีค่า 0 ที่พิเศษ แต่ตัวส่วนยังหารด้วย 3 เหมือนเดิมในการคำนวณค่าเฉลี่ยเงินกองทุน เช่น ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคุณค่า β ในปี 1 และปี 2 มีค่าเป็นบวก แต่ปี 3 มีค่าติดลบ สูตรการคำนวณจะกำหนดให้ตัวเศษในปี 3 เท่ากับ 0 แต่ตัวส่วนที่เป็นตัวหารมีค่าเท่ากับ 3

5. สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี ASA ซึ่ง ธปท. กำหนดสูตรให้มีค่าเท่ากับเงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรที่ได้จากข้อ 4 คูณด้วย 12.5 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

วิธีที่ 3 ใช้ยอดรวมของยอดคงค้างของ Commercial banking และ Retail banking คูณด้วยค่า m แล้ว จึงนำไปคูณค่าคงที่ที่สูงกว่าของ 2 สายธุรกิจ นี้ คือ 15% และใช้รายได้จากการดำเนินงานของแต่ละสายธุรกิจที่เหลืออีก 6 สายธุรกิจคูณด้วยค่าคงที่ของแต่ละสายธุรกิจนั้น

1. ยอดคงค้าง หมายถึง ยอดคงค้างของเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ไม่รวมรายการนอกงบดุล) ก่อนหักเงินสำรองที่กันไว้³² ในสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง.

³² ยกเว้นกรณียอดคงค้างที่ถูกจัดชั้นสงสัยจะสูญ และสูญที่ได้มีการกันเงินสำรองไว้เต็มจำนวนแล้ว จึงให้หักเงินสำรองที่กันไว้ไม่ได้

รายงาน และรายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีของ 6 สายธุรกิจที่เหลือน้อยกว่า 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน³³ โดยให้ใช้คำอธิบายเช่นเดียวกับที่กำหนดในวิธีที่ 1

2. รายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ หมายถึง ผลรวมยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อสำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ที่สูงกว่าของ 2 สายธุรกิจ คือ 15% และรายได้จากการดำเนินงานของ 6 สายธุรกิจที่เหลือน้อยกว่าแต่ละปีที่ สง. รายงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของแต่ละสายธุรกิจตามที่ ธปท. กำหนด ซึ่ง ธปท. ได้กำหนดสูตรแสดงผลลัพธ์ดังกล่าวแล้ว สง. จึงไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

3. รวมทั้งสิ้น หมายถึง ผลรวมในแต่ละปีของ (1) ยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และค่าคงที่ที่สูงกว่าของสายธุรกิจ Commercial banking และ Retail banking และ (2) รายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ของ 6 สายธุรกิจที่เหลือ ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากข้อ 2 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4. เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตร หมายถึง เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรการคำนวณที่ ธปท. กำหนด ดังต่อไปนี้ โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 มาใช้ในการคำนวณ ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4.1 กรณีรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ในแต่ละปีมีค่าเป็นบวกทั้ง 3 ปี: เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรหมายถึงผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของทั้ง 8 สายธุรกิจที่ ธปท. กำหนด ในปี 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 (จากข้อ 2) แล้วหารด้วยจำนวน 3 ปี หรือ

4.2 กรณีรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังจากการคูณด้วยค่าคงที่ในปีใดมีค่าติดลบ: ธปท. กำหนดให้ สง. สามารถนำรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ที่ติดลบของสายธุรกิจนั้นมาหักกลับกับรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ที่เป็นบวกของสายธุรกิจอื่นๆ ได้ ทั้งนี้ เมื่อหักกลับแล้วถ้าผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ของทั้ง สง. ในปีใดยังติดลบอยู่ให้ถือว่าปีนั้นมีค่า 0 ที่พิเศษ แต่ตัวส่วนยังหารด้วย 3 เหมือนเดิมในการคำนวณค่าเฉลี่ยเงินกองทุน เช่น ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ในปี 1 และปีที่ 2 มีค่าเป็นบวก แต่ปีที่ 3 มีค่าติดลบ สูตรการคำนวณจะกำหนดให้ตัวเศษในปีที่ 3 เท่ากับ 0 แต่ตัวส่วนที่เป็นตัวหารมีค่าเท่ากับ 3

³³ หมายถึง งบรายงานทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาธนาคารต่างประเทศที่ปิดงวดการบัญชีตามเดือนดังกล่าว สำหรับกรณีสาขาธนาคารต่างประเทศที่มีงวดการบัญชีต่างจากนี้ ธปท. อนุญาตให้รายงานทุกสิ้นเดือนของงวดการบัญชีนั้นๆ ได้ เช่น สาขาธนาคารต่างประเทศที่มีธนาคารแม่ในประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้ใช้งวดบัญชีเดือนมีนาคมและกันยายนได้

5. สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี ASA ซึ่ง ธปท. กำหนดสูตรให้มีค่าเท่ากับเงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรที่ได้จากข้อ 4 คูณด้วย 12.5 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

วิธีที่ 4 ใช้ยอดคงค้างของ Commercial banking และ Retail banking คูณด้วยค่า m ก่อนแล้วนำไปคูณกับค่าคงที่ของแต่ละสายธุรกิจนี้ และใช้ยอดรวมของรายได้จากการดำเนินงานของสายธุรกิจที่เหลืออีก 6 สาย คูณด้วยค่าคงที่สูงสุดของทั้ง 6 สายธุรกิจคือ 18%

1. ยอดคงค้าง หมายถึง ยอดคงค้างของเงินให้สินเชื่อรวมดอกเบี้ยค้างรับ และเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน (ไม่รวมรายการนอกงบดุล) ก่อนหักเงินสำรองที่กันไว้³⁴ ในสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน และรายได้จากการดำเนินงาน หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานในแต่ละปีของ 6 สายธุรกิจที่เหลือย้อนหลัง 3 ปี หรือ 6 งวดการบัญชีล่าสุดนับจากสิ้นเดือนที่ สง. รายงาน³⁵ โดยให้ใช้คำอธิบายเช่นเดียวกับที่กำหนดในวิธีที่ 1

2. รายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ หมายถึง ยอดคงค้างสำหรับสายธุรกิจ Retail banking และ Commercial banking ในแต่ละปีคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของ 2 สายธุรกิจดังกล่าว และผลรวมรายได้จากการดำเนินงานของ 6 สายธุรกิจ ในแต่ละปีที่ สง. รายงานหลังคูณด้วยค่าคงที่ที่สูงสุดของ 6 สายธุรกิจ คือ 18% ตามที่ ธปท. กำหนด ซึ่ง ธปท. ได้กำหนดสูตรแสดงผลลัพธ์ดังกล่าวแล้ว สง. จึงไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

3. รวมทั้งสิ้น หมายถึง ผลรวมในแต่ละปีของ (1) ยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่า $m = 0.035$ และค่าคงที่ของสายธุรกิจ Commercial banking และ Retail banking และ (2) รายได้จากการดำเนินงานหลังคูณด้วยค่าคงที่สูงสุดของ 6 สายธุรกิจที่เหลือ ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากข้อ 2 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4. เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตร หมายถึง เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรการคำนวณที่ ธปท. กำหนด ดังต่อไปนี้ โดยนำผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3 มาใช้ในการคำนวณ ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้

4.1 กรณีรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ในแต่ละปีมีค่าเป็นบวกทั้ง 3 ปี : เงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรหมายถึงผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณด้วยค่าคงที่ (ค่า β) ของทั้ง 8 สายธุรกิจที่ ธปท. กำหนด ในปี 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 (จากข้อ 2) แล้วหารด้วยจำนวน 3 ปี หรือ

³⁴ ยกเว้นกรณียอดคงค้างที่ถูกจัดชั้นสงสัยจะสูญ และสูญที่ได้มีการกันเงินสำรองไว้เต็มจำนวนแล้ว จึงให้หักเงินสำรองที่กันไว้ออกได้

³⁵ หมายถึง งบรายงานทุกสิ้นเดือนมิถุนายนและธันวาคม สำหรับธนาคารพาณิชย์ไทยและสาขาธนาคารต่างประเทศที่ปิดงวดการบัญชีตามเดือนดังกล่าว สำหรับกรณีสาขาธนาคารต่างประเทศที่มีงวดการบัญชีต่างจากนี้ ธปท. อนุญาตให้รายงานทุกสิ้นเดือนของงวดการบัญชีนั้นๆ ได้ เช่น สาขาธนาคารต่างประเทศที่มีธนาคารแม่ในประเทศญี่ปุ่นอนุญาตให้ใช้งวดบัญชีเดือนมีนาคมและกันยายนได้

4.2 กรณีรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังจากการคูณด้วยค่าคงที่ในปีใดมีค่าติดลบ

: รมท. กำหนดให้ สง. สามารถนำรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ที่ติดลบของสายธุรกิจนั้นมาหักกลับกับรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ที่เป็นบวกของสายธุรกิจอื่นๆ ได้ ทั้งนี้ เมื่อหักกลับแล้วถ้าผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ของทั้ง สง. ในปีใดยังติดลบอยู่ให้ถือว่าปีนั้นมีค่า 0 ที่พิเศษ แต่ตัวส่วนยังหารด้วย 3 ปีเหมือนเดิมในการคำนวณค่าเฉลี่ยเงินกองทุน เช่น ผลรวมของรายได้จากการดำเนินงานและยอดคงค้างหลังคูณค่า β ในปีที่ 1 และปีที่ 2 มีค่าเป็นบวก แต่ปีที่ 3 มีค่าติดลบ สูตรการคำนวณจะกำหนดให้พิเศษในปีที่ 3 เท่ากับ 0 แต่ตัวส่วนที่เป็นตัวหารมีค่าเท่ากับ 3

5. สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ หมายถึง สินทรัพย์เสี่ยงสำหรับความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ สำหรับ สง. ที่ใช้วิธี ASA ซึ่ง รมท. กำหนดสูตรให้มีค่าเท่ากับเงินกองทุนที่คำนวณได้ตามสูตรที่ได้จากข้อ 4 คูณด้วย 12.5 ดังนั้น สง. ไม่ต้องกรอกข้อมูลนี้